

POSTÁS DOLGOZÓ

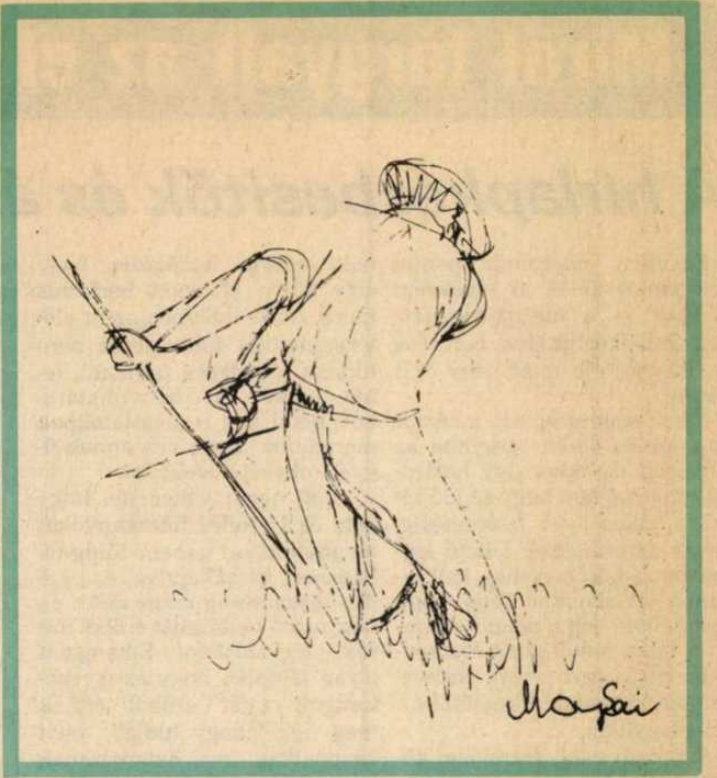
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXIV. ÉVFOLYAM

7. SZÁM

1989. JÚLIUS

ÁRA: 3 FORINT

Jelentős változások a kollektív szerződésben

A kollektív szerződés 1989. évi módosítási és a törzsgárda-szabályzat továbbfejlesztési javaslatát a dolgozók május végén és június elején vitatták meg. A vitákon tett javaslatok és észrevételek figyelembevételével készültek el azok a módosítási javaslatok, amelyeket jú-

nius 14-én a Postások Szakszervezetének elnöksége, 15-én pedig központi vezetősége tárgyalta. Mindkét fórumon élénk és többórás volt a vita. Végül is a vitatott kérdésekben kialakultak a mindkét fél számára elfogadható megoldások, a végleges módosítások.

- 1989. július 1-jétől 10 órát meg nem haladó távollét esetén 40 forint, a fölött 60 forint;
- 1990. január 1-jétől ugyanez 50, illetve 80 forint;

számlával elszámolható napidíj összege maximum 110 forint. Erre csak:

- 1990. január 1. után van mód akkor, ha
- a függelék szabályozza.

Tisztségviselők munkaidő-kedvezménye

A nem függetlenített szak-szervezeti tisztségviselők munkaidő-kedvezményét az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal 1987-ben szabályozta. Ennek alapján külön közös rendelkezéssel a kérdés postaszinten is rendeződött.

ponti vezetősége: a munkaidő-kedvezményről szóló postai végrehajtási közös rendelkezés változatlan tartalommal kerüljön be a kollektív szerződésbe. A Magyar Posta vezetősége a javaslattal egyetértett.

Egyre határozottabbá válik az az igény, hogy a közös szabályozást szükségessé tevő kérdéseket a kollektív szerződés tartalmazza. Ezért javasolta a Postások Szakszervezetének köz-

Ez egy újabb lépés, amelynek során a kollektív szerződés szerződésjellege mindinkább erősödik, s egy újabb példát tartalmazza. Ezért javasolta a Postások Szakszervezetének köz-

40 órás munkahét

Az egyik legjelentősebb módosítás a 40 órás munkahét általánossá tétele. Megszűnt a jogszabályi kötöttség. A megvalósításnál azonban két szigorú követelménynek kell eleget tenni:

- az egyik: a munkaidő-csökkentéshez központi támogatás nem igényelhető; tehát önerőből kell megoldani,
  - a másik: a szolgáltatás színvonala nem romolhat.
- Tekintetbe véve azt, hogy a középfokú postaszervek már elkészítették éves gazdasági előirányzatukat, s ebben takarékos költséggazdálkodásra ösztönözték őket a posta belső bérméchanizmusa, továbbá 1990.

január 1-jével új szervezetben áll fel a Magyar Posta, indokoltnak tűnt a posta vezetőinek az az álláspontja, hogy e kérdést ebben az évben ne tűzzük napirendre.

A Postások Szakszervezetének elnöksége azonban úgy látta, ezt a kérdést nem lehet központi eldönteni, adjuk az átállás szabályozását függelék hatáskörbe. Mérlegeljük a dolgozók, lehet-e vállalni a feltételeket, vagy sem?

A viták során visszaigazolódtott, hogy helyes volt a döntés. A 22 középfokú postaszerv közül 13 már ez évben áttér és 4 még mérlegeli az idei megvalósítást.

A mozgóposta utazószemélyzetének munkahelyi pótléka összefügg a napidíjjal. E tevékenységnek a hosszú távollét miatt felmerült többletköltséget — hagyomány alapján — bérpótlék formájában ismerjük el. A VII. ötéves tervre kialakított bérpolitika a tervidőszak végére ütemezte a pótlék karbantartását. A napidíj és a bérpótlék megállapításának azonos indoklottsága kétszeresen szükségessé tette e pótlék mértékének felülvizsgálatát.

Figyelembe kellett venni azonban azt is, hogy e pótlék — bár csökkentett mértékben — kiterjed a közúti járatokon szolgáló teljesítőkire is. E területen nem vetődött fel olyan igény, hogy a pótlék emelését megengedjék a középfokú postaszerveknek nagyobb mozgásteret enged. Nem teszi kötelezővé a pótlék emelését, de egy maximális mértékig lehetővé teszi annak emelését. Vagyis: a pótlék mértékét — minden távolléti óra figyelembevételével — a függelékben kell meghatározni:

- vasúti meneteknél 8,20—16,00 forint,
- közúti járatoknál 6,00—11,00 forint között.

Nem értett egyet a központi vezetőség az elnökség azon javaslatával, hogy a vasúti meneteknél a pótlék mértékének felső határát a kollektív szerződés 1990. január 1-jével 20 forintban határozza meg.

A pénzkezelők pótlékának karbantartását ugyancsak az ötéves bérpolitika irányozta elő

erre az időszakra. A vitára kiküldött két módosítási javaslat közül a dolgozók többsége a rendszerben is új, korszerűbb változatot támogatta. Voltak olyan javaslatok, amelyek egyes munkakörökre nagyobb, illetve kisebb összegű pótlékok megállapítását tartották indokoltnak; vagy egy újabb munkakörcsoportot hoztak volna létre. Az elnökségi és a központi vezetőségi ülésen is az egyik legvitatottabb kérdés ez volt. Az érvek és ellenérvek harcában végül is a vitán „B” változatként előterjesztett megoldás mellett döntött a központi vezetőség.

A pénzkezelési pótlék új rendszere 300 és 1000 forint között öt munkakörcsoportot tartalmaz, továbbá a valutát is kezelő dolgozókat a munkakörre megállapított pótlékon felül még 200 forint pótlék illeti meg.

A biztonsági pótlék karbantartására is sor került. A fegyveres őrkíséretért a gépjárművezetőnek a szolgálatonkénti 38 forint helyett 100 forint, pénzszállító járatnál ezenfelül további 28 forint helyett 75 forint pótlék jár. A pénzszállító járatnál a járatkíséret is megilleti a 75 forint pótlék.

A pénzkezelési és a biztonsági pótlékok felemelt összege visszamenőleges hatállyal, január 1-jétől jár a dolgozóknak. A mozgópostai utazószemélyzet pótléka emelésének időpontját a középfokú postaszervek a kollektív szerződés hatálybalépésével, 1989. július 1-jét követően saját hatáskörben döntenek el.

A munkaversenyről a munkahelyeken döntenek

lehet elszámolni kiküldetési díjat — egy, a központi jogszabályban meghatározott értékkel 20 forinttal alacsonyabb összegig — maximum 60 forintig (ez már megduplázza az eddigi költséget);

- jövő év január 1-jétől:
  - a központi jogszabályban meghatározott 80 forintig számla nélkül; továbbá
  - számlával 110 forintig, ha a függelék erre lehetőséget ad.

A dolgozók örömmel fogadták, hogy a posta gyorsan reagált a napidíj felemelésére. A többségük egyetértett a kétféle megoldással. A postaszervek eltérő adottságukból, sajátosságaikból adódóan más megoldási javaslatokat is tettek, így pl.:

- a napidíjat a középfokú postaszervek a függelékben szabályozzák, vagy
- a teljes napidíj
  - már 6 órai távollét után is fizethető legyen, illetve
  - a 12 óránál rövidebb távollétet szabályozzuk a kollektív szerződésben.

A vitákon tett észrevételek összegzésékként kialakított javaslat, amelyet végül elfogadtak:

- a számla nélkül elszámolható napidíj összege:

A szocialista munkaverseny-ről szóló központi szabályozást hatályon kívül helyezték. Ezzel egyidejűleg a vállalati szinten meghaladó magasabb — eddig miniszteri jogkörben egyének és kollektívák számára adományozott — kitüntetések szabályozása is megszűnt. A változás a vállalati hatáskörbe tartozó anyagi és erkölcsi elismerési formákat nem korlátozza, azok kialakítását, alkalmazását a vállalatokra bízta.

Szinkronban a központi változtatással a kollektív szerződésnek a középfokú postaszerve-

kek közötti munkaverseny szabályozása is megszűnt. Ugyanakkor továbbra is lehetőség van a középfokú postaszervekben belüli versenyzetésre. Ennek rendszerét, anyagi és erkölcsi elismerési formáit a középfokú postaszervek a függelékben szabályozhatják. Ehhez — a központi vezetőség állásfoglalásának megfelelően — nem kötelező jelleggel a Magyar Posta Központja és a Postások Szakszervezete közös irányelvet ad ki. (L. a 3. oldalon közölt cikket!)

Ez évben változatlan

A munkahelyi demokrácia egyes kérdéseiről szóló MT—SZOT együttes határozat hatályát veszítette. A dolgozóknak a vezetésben való részvételét most már magasabb szintű jogszabály, a Munka Törvénykönyve szabályozza, a részletesebb szabályozást pedig a működési szabályozás körébe utalja. A Munka Törvénykönyvének lényeges módosítása az is, amely szerint a kollektív szerződés szabályozhatja a szerződő felek közötti kapcsolattrendszert is.

Élénk és hosszas vita során született meg a közös megállapodás, amely szerint ez évben nincs e téren rendezetlen állapot. Vagyis: a demokratikus jogok gyakorlását és a fórum-

rendszer működését biztosítja a hatályban lévő:

- a munkahelyi demokrácia továbbfejlesztéséről szóló együttes szabályozás, amelyet a Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezetének elnöksége alakított ki;
  - a Magyar Posta szervezeti és működési szabályzata, valamint
  - a Postások Szakszervezetének működési szabályzata.
- A jövőbeni rendezésre vonatkozóan a központi vezetőség úgy foglalt állást, hogy a szervezetmódosítás munkálataival egyidejűleg kezdődjön meg az 1989. évi V. törvény 2. § b) pontja szerint a kollektív szerződést kötő felek közötti kapcsolattrendszer kidolgozása!

Alapítvány

A törzsgárda-szabályzat érdemi továbbfejlesztésére létrehozott Postás Hűség Alapítvány a vitákon a dolgozók túlnyomó többségének lelkes támogatását váltotta ki. Ugyanakkor felvetődött a hosszú postai szolgálattal és kis nyugdíjjal rendelkezők gondja is. Ezért a központi vezetőség állásfoglalásának megfelelően vizsgálni kell az e körbe tartozók anyagi megsegítésének módját és formáját.

A viták során elhangzott dolgozói javaslatok alapján némi módosult a nyugdíj-kiegészítő szociális támogatás mértéke. Így:

- a támogatásra jogosultság kezdő éve 15-ről 20-ra emelkedett;
- a 30, vagy ennél több éves tőzsgárdatagsággal rendelkezők nyugdíj-kiegészítése 1000 forintról 1100 forintra változott.

Ugyancsak a dolgozói javaslatok alapján került be a szabályozásba a foglalkozási baleset, illetve foglalkozási megbetegedés miatt rokkantsági nyugdíjba helyezett dolgozók méltányos elbírálásra. Az ő esetükben a nyugdíj-kiegészítő támogatásnál a törzsgárdaidőt úgy

kell figyelembe venni, mintha az érdekelt az öregségi nyugdíjazás időpontjait postai szolgálatot teljesített volna.

A szabályozás a szociális támogatás karbantartását is előírja. Figyelembe véve a nominálbérek és a nyugdíjak időközi változását, rendszeresen, lehetőleg 5 évenként felül kell vizsgálni a támogatás mértékét.

Módosult a törzsgárda-szabályzatban az 5 évenként járó jutalom kifizetési időpontja is. Ezután a tárgyévben esedékes törzsgárdajutalmakat november 1. és december 21. között megrendezett ünnepség keretében kell átadni.

Összességében megállapíthatjuk, hogy a kollektív szerződés ez évi módosítása több jelentős kérdésben hozott kedvező megoldást a postások számára. Külön kiemelés érdemel a napidíj rendezése és a heti 40 órás munkahét, amelyek megvalósítását a dolgozók már több éve szinte valamennyi fórumon sürgették. A konkrét szabályozások kialakításához a dolgozók javaslatai jelentősen hozzájárultak.

Toth Pálné

Miről tárgyalt az elnökség?

A hírlapkézbesítők és árusok bére

Egyetlen napirendi pontja volt június 29-én az elnökségi ülésnek — a hírlapterjesztésben foglalkoztatottak bérezése —, mégis több mint négy órát tartott.

Mint ismeretes, ezt a témát már június 14-én tárgyalta az elnökség, és akkor úgy határozott: igaz ugyan, hogy az idő rövid a július 1-jei bevezetésig, mégis az érintettek lehető leg szélesebb körében meg kell vitatni a javaslatokat. Tény, hogy az idő rövid volt a megvitásra, de a téma fontosságát bizonyította, hogy igen sokan, elsősorban az érintettek, elmondták a véleményüket.

A sok javaslat, észrevétel közül kettő volt, amely szinte minden területen megjelent:

Az árusoknál javasolt jutalékszázalék a bevételek növekedésénél túl nagy degresszivitást tartalmaz. Így egy bizonyos összegem túl nem ösztönöz a forgalom növelésére.

A hírlapkézbesítőknél meg kell szüntetni Budapest és a vidék közötti különbségtételt.

Az első kérdésben az elnökség elé terjesztett javaslat — amely a vita összegzéseként készült — már tartalmazott az észrevételekre alapozva egy kisebb degresszivitást mutató jutalékszázalékot. Ezt az elnökség 9 szavazattal elfogadta. (Hárman ellene szavaztak, egy elnökségi tag tartózkodott, ketten pedig az eredeti javaslatot támogatták.)

A második témában sokkal hosszabb vita alakult ki. Egyetértett az elnökség abban, hogy Budapest és a vidék különbségét meg kell szüntetni. A vita azon folyt, hogy hogyan és mikortól. Kiindulásként az MPK munkagazdasági szakosztálya-

nak vezetője leszögezte, hogy erre külön központi bérforrás nincs, tehát 1989-ben az itt előterjesztett több pénzt nem tudnak a hírlapra fordítani, tehát ezeken az összeghatáron belül kell a javaslatoknak maradniuk. Így a vita ennek figyelembevételével folyt.

Volt olyan vélemény, hogy nem kell tételes fillérszorókat meghatározni, hanem től-ig-ok legyenek megállapítva, és minden igazgatóság maga dönti el, hogy azon belül saját erőből mit tud megvalósítani. Elhangzott olyan javaslat, hogy az igazgatóságok saját erőből oldják meg úgy, ahogy tudják, tehát központilag ne határozzanak meg elkülönített fillérszorókat.

Az elnökségnek elsősorban a vidéki tagjai végképp nem értették egyet ezzel a javaslattal. Úgy értékelték, hogy Budapestet mindig a vidék rovására emelték ki, így ők most nem vállalhatják — még ha lenne is rá fedezetük — dolgozóik terhére a hírlapbérek saját erőből való rendezését. Volt olyan képviselő, aki elment odáig, hogy ő nem bánja, hogy az igazgatóság honnan veszi a fedezetet, a területi szakszervezeti bizottságot csak az érdekli, hogy a dolgozó munkáját megfizessék.

Tovább neheztelte a helyzetet és a megegyezés esélyét, hogy a Budapesti Postaigazgatóság képviselője a hírlapárusok részére megállapított, a bevételhez igazodó jutalékrendszert nem fogadta el. Úgy értékelte — saját hírlapos szakembereinek véleményére támaszkodva —, hogy az árushelyekhez kötött jutalékrendszer igazságosabb és ösztönzőbb.

A vitát — úgy látszott — nem lehet kompromisszummal

lezárni, ezért a következő variációról szavaztak, mint lehetséges megoldási módokról. Ezek:

- marad a régi szabályozási forma továbbra is (a régi kollektív szerződésben levő);
- elfogadják a most javasolt bérezési formát (árusra, kézbesítőre egyaránt);
- a javasolt bérezési formát fogadják el azzal a változtatással, hogy a fillérszorókat től-ig formában kell meghatározni;
- a Budapesti Postaigazgatóság új rendszert dolgoz ki, és azt a kollektív szerződés függelékében szabályozza.

A döntési javaslatokat mérlegelve, azok előnyeit és hátrányait, valamint időbeli kihatásait elemezve az elnökség a következőképpen döntött:

- fogadják el az új rendszert, azzal, hogy a hírlapárusoknál az újonnan kialakított jutalékkulcsokat vezetik be, amelyek már kisebb degresszivitást tartalmaznak.
- Budapest és vidék vonatkozásában jelenleg marad az arány — amely az eredeti javaslatához képest már közelítést tartalmaz —, azzal, hogy az 1990-es bérintézkedésnél majd vissza kell térni, és meg kell vizsgálni, hogy központi bérintézkedéssel hogyan lehetne felszámolni ezt a különbséget.

A Budapesti Postaigazgatóságnál is a javasolt (egységes) rendszert vezessék be, azzal hogy ez év második felében a Budapesti Postaigazgatóság szakemberei dolgozzák ki részletesen az általuk jónak tartott rendszert, és azt az MPK-val közösen terjesszék az elnökség elé megvitatásra.

Barabás Györgyi

Egy miskolci „aranyos” portréja

Szabó Vilmosné a miskolci Hálép előadója, az szb gazdasági felelőse. Szívesen írok róla, mert csaknem 37 év óta ismerem, amikor 1952. augusztus 1-jén, jóformán közvetlenül az érettségi után, a posta köteléké-

be lépett. Megnyerő modora és megjelenése miatt csakhamar megkedveltük. Szókimondó, őszinte. Előtte az embereket nem a beosztás, hanem a szak tudás és az általános műveltség rangsorolja. Életének küzdelmes éveiben sem csüggedt el, hanem igyekezett tudásának legjavát nyújtani. Az igazgató-

ságon 5 évet dolgozott, majd az 1956-os események utáni átrendezés során a Hálózatiépítő Üzemhez helyezték át. Ebben a merőben új környezetben is megtalálta önmagát: a munkatársak ügyeiben, gondjaiban tanúsított segítőkészséget. Postai szolgálata alatt volt tervelő, anyagkönyvelő, üzemszámláló, könyvelő, számlázó, műszaki előadó. Jelenleg elemző közgazdász.

1952 óta szakszervezeti tag. Aktív szakszervezeti munkát 25 év óta végez. Volt bizalmi, segélyezési felelős, 11 hónapig szb-titkár és 19 évig folyamatosan az szb gazdasági felelőse. A munkaügyi döntőbizottságnak 5 évig volt tagja. Az üzem nyugdíjait a lehetőségeken belül támogatja.

Kiváló szakmai és szakszervezeti munkájáért soron kívüli előléptetésben részesült, kétszeres kiváló dolgozó. Kapott tudás és az általános műveltség rangsorolja. Életének küzdelmes éveiben sem csüggedt el, hanem igyekezett tudásának legjavát nyújtani. Az igazgató-

ezüst brigáderebben. A Hálép 13 esetben volt Elüzem, és elismerő oklevelet is kapott.

Az eltelt 19 év alatt soha nem kapott revizori észrevételt. A pénzzel szigorúan, az előírásoknak megfelelően gazdálkodott.

Férje volt postaigazgatósági dolgozó. Az SZTK Miskolci Igazgatóságától mint a nyugdíjcsoporthoz vezetője ment nyugdíjba. Családi életük rendezett és kiegyensúlyozott. Egy vízáépítő szakmérnök, férjzett lányuk és két unokájuk van.

Mindezt azért írtam le, mert negyedszázados kiemelkedő szakszervezeti munkájának elismeréseként a Postások Szakszervezetének elnökségétől a közelmúltban megkapta a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatát. A kitüntetést Gricserné Heszky Enikő, szakszervezetünk főtájkára adta át ünnepélyes keretek között.

A megérdemelt magas szintű elismeréshez őszinte szívvel gratulálunk.

— Horváth —

Ember és öröm

Ismerős hang a telefonban örömmel újságolja, megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát. A telefonáló Horváth Mihály, a szekszárdi postahivatal nyugdíjas bizalmi. Az öröm áttragad rám is a telefonon keresztül, és gratulálok a remegő, kissé halk szavú Misi bácsinak.

Azok, akik jól ismerik munkásságát, emberségét, becsületességét, tenni akarását, kezét fogják, erőt, egészséget kívánnak a szép kitüntetéshez. A találkozásnál elindul a gondolatok sora, vissza a postai szolgálat kezdetéhez. Horváth szaktárs hosszú éveken át szerényen és valóban szolgált a postát.

1923-ban Ozorán született, parasztszülőkégyeként, 1941-ben, 18 évesen, Budapestre került, a Jármutelepre. Volt itt segédmunkás, betanított munkás, hivatalsegéd. A háborús események őt sem kímélték, katona lett és fogságba esett. A fogságból 1946 elején szabadul, visszakérül a Jármutelepre. Kérelmére hazakerül Ozorára, és itt kézbesítő lesz. Jó munkájával meg vannak elégedve. Az emberekhez való szinte családtagi viszony igazi postássá avatta. Az embert nem

kímélő mostoha időjárás kikezdi a postás egészségét, mikor naponta hóban, sárban, fagyban hőségben viszi a leveleket és a többi küldeményt. Bármilyen körülmények között teljesíteni kell a vállalt köteleességet. Ez a postásparancsolat, melyet Horváth szaktárs hűen teljesített.

Felfigyelnek rá, így kerül újr Budapestre, tanfolyamra. A féléves tanfolyam elvégzése után Szekszárdra helyezik, ahol az idők során dolgozott pénztárnál, a felvétel különböző területein, majd a kézbesítők csoportvezetője lett.

1980-ban innen ment nyugdíjba. Már előzőleg is sok társadalmi munkát vállalt. 1946-tól 1970-ig szakszervezeti titkár, 1970-től 1980-ig az alapszervezet elnöke, 1980-ban szakszervezeti bizalmi a nyugdíjcsoporthoz. Alapítója és vezetője az országosan is ismert jó hírű nyugdíjasklubnak.

Kitüntetések egész sorát kapta, 1954: Árvízvédelmi Emlékérem; 1956: Posta Kiváló Dolgozója, majd Honvédelmi Érem; 1978: Szakszervezeti Munkáért arany fokozat és Békeért Aranyfelvény, mint önkéntes rendőr megkapja a Közbiztonsági Érem arany fokozatát; 1980: Kiváló Dolgozó; 1989: Munka Érdemrend bronz fokozat.

tát; 1980: Kiváló Dolgozó; 1989: Munka Érdemrend bronz fokozat.

Idős korára megkapta azt az elismerést, melynek legjobban örül. Mikor megkérdezem, mégis hogyan sumázza életét, röviden csak ennyit mond: „Az életcélom mindig az emberekkel való törődés, gondjaik, bajaik valamiféle orvoslása volt. Talán valamit sikerült elérnem.”

Az embernek ilyen öröme is lehet. Tenni az emberekért, adni akkor is, ha ez manapság mind nehezebb. Ez az öröm kevés embernek adatik meg. Horváth Mihály ezek közé tartozik. Darvas Ferenc

A lengyel postások szakszervezeténél jártunk

A lengyel postás szakszervezeti szövetség meghívására június 19-től 23-ig Lengyelországban kéttagú delegáció járt. A küldöttséget fogadta a postai szakszervezeti szövetség vezetője. Ennek során tájékoztatták a lengyel posta munkájáról, a postás szakszervezeti szövetség tevékenységéről, jövőbeni feladatairól.

Elmondták, hogy a postán január 1-jével nagyarányú átszervezést hajtottak végre. Az átszervezést a gazdaságtalan működés indokolta. Kiküszöbölték egy irányítási szintet, a megyei (vajdasági) igazgatóságoknál pedig egy szervezetbe vonták össze a postai és távközlési feladatokat. Így az átszervezés eredményeként kétszintű irányítási rendszert alakítottak ki, amelyben a vajdasági igazgatóságoknak nagy önállóságuk van. Az átszervezéstől a bevételek növekedését és a szolgáltatások színvonalának emelkedését várták.

Az első félév tapasztalatai nem túlzottan kedvezők. Tovább nehezítette, illetve még napjainkban is nehezíti a helyzetet, hogy az átszervezés nem volt kellően előkészítve, a dolgozók nem kaptak megfelelő tájékoztatást, s ez bizonytalanságot okozott, ami hátrányosan befolyásolta a napi munkát is.

A vendéglátók elmondták, hogy a lengyelországi sztrájk-törvény a posta és a távközlés területén nem ad lehetőséget sztrájk alkalmazására. Ennek ellenére a közelmúltban sikeres figyelmeztető sztrájkot szerveztek, amelynek eredményeként jelentős béremelést értek el.

A szakszervezeti szövetségi rendszerben működik. 1982-

ben öt szakszervezeti tömörülést hoztak létre a postások szakszervezeti szövetségében, mint: postai, távközlési, műszaki (rádióműszaki), szállítási és ipari (ez a szakmai terület 1988-ban elkerült a postától, így a szövetségtől is) szakszervezetet.

Feladatuk a szövetségi hatáskörök erősítése és bizonyos kérdésekben mélyítése. Ugyanakkor napi feladatuk most az újonnan kialakított postai szervezetek a szakszervezet szervezeti paritásának a kialakítása, mert a szakszervezetnél még létezik külön-külön a postai és távközlési tagozódás, szemben a vajdasági igazgatóságok öszszevont postai és távközlési hatáskörével; ugyanakkor szervezkezik a munkahelyeken a Szolidaritás szakszervezet is.

A küldöttség találkozott a Rádió-Televízió Kommunikációs Központ szakszervezeti tisztségviselőivel. A találkozáson a Szolidaritás szakszervezet képviselői is részt vettek. A Szolidaritás képviselői programjukról igen kevés tájékoztatást tudtak adni. Tevékenységük inkább a napi politikai életre korlátozódik. A központban taglétszámuk elég jelentős: a 2000 fős üzemből 5-600-an vannak.

A küldöttséget fogadta az OPZZ (a lengyel SZOT) elnökhelyettese is, aki tájékoztatást adott az országos választások tapasztalatairól. Jelentősnek tartotta, hogy a parlamentbe 8 szakszervezeti tisztségviselőt választottak képviselőként.

A lengyel postás szakszervezeti szövetség tisztségviselői, aktívai nagy érdeklődést tanúsítottak a magyarországi események, változások iránt. A látogatás kapcsán megállapítható

volt, hogy van sok közös témánk, amelyekben jól tudnánk egymás tapasztalatait hasznosítani, ezért azt tervezzük, hogy a lengyel postás szakszervezet képviselőit viszontlátogatásra meghívjuk.

B. GY.

Legutóbbi számunkban bemutattuk a Budapesten, az V. kerületi Vécei utcában megnyílt üzem-és szakorvosi rendelőintézetet. A fővárosban dolgozó postások tájékoztatására ezúttal közöljük a rendelési időket és a különböző szakorvosi rendelők ellátási területét.

Üzemorvosi rendelő

Rendelési idő: hétfő 7.30—11.30-ig, kedd 9.30—13.30-ig, szerda 7.30—9.30-ig, csütörtök 7.30—11.30-ig, péntek 7.30—9.30-ig.

Ellátott terület:

- Posta Anyag- és Értékcikkhivatal
- Törzs (Magyar u. 40.)
- I. Anyagszertár (Gyáli út 18.)
- II. Anyagszertár (Váci út 17.)
- Ruharktár (Dózsa Gy. út 126.)
- Budapesti Távbeszélő Igazgatóság
- Erzsébet Távbeszélő Üzem (Dob u. 75.)
- Lipót Távbeszélő Üzem (Váci út 17.)
- Posta Szociális Hivatal

Fizioterápia

Rendelési idő: hétfőtől péntekig mindennap 8.00—12.00-ig.

Ellátott terület:

- Budapesti Postaigazgatóság
- Budapesti vidéki Postaigazgatóság
- Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság
- Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság
- Budapesti Távbeszélő Igazgatóság
- Helyközi Távbeszélő Igazgatóság
- Központi Táviró Hivatal
- Posta Javító Üzem
- Posta Építési Üzem
- Anyag- és Értékcikkhivatal
- Posta Kísérleti Intézet
- Posta Oktatási és Kulturális Intézet
- Számítástechnikai és Elszámolási Intézet
- Posta Szociális Hivatal

A felsorolt postaszervek közigazgatásilag Budapest pesti területén dolgozó munkatársai részére

Fogorvosi rendelő

Rendelési idő: hétfőtől péntekig minden nap 8.00—12.00-ig.

Ellátott terület:

- Budapesti Postaigazgatóság
- Budapesti vidéki Postaigazgatóság
- Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság
- Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság
- Központi Táviró Hivatal
- Posta Javító Üzem
- Posta Építési Üzem
- Anyag- és Értékcikkhivatal
- Posta Kísérleti Intézet
- Posta Oktatási és Kulturális Intézet
- Számítástechnikai és Elszámolási Intézet
- Posta Szociális Hivatal

A felsorolt postaszervek közigazgatásilag Budapest pesti területén dolgozó munkatársai részére.

Nőgyógyászat

Rendelési idő: hétfő 11.30—13.30-ig, kedd 7.30—9.30-ig és 13.30—15.00-ig, szerda 10.00—12.00-ig, csütörtök 11.30—13.00-ig. Pénteken nincs rendelés.

Ellátott terület:

- Magyar Posta Központja
- Budapesti Postaigazgatóság
- Budapesti vidéki Postaigazgatóság
- Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság
- Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság
- Központi Táviró Hivatal
- Posta Javító Üzem
- Posta Építési Üzem
- Anyag- és Értékcikkhivatal
- Posta Kísérleti Intézet
- Posta Oktatási és Kulturális Intézet
- Számítástechnikai és Elszámolási Intézet
- Posta Szociális Hivatal

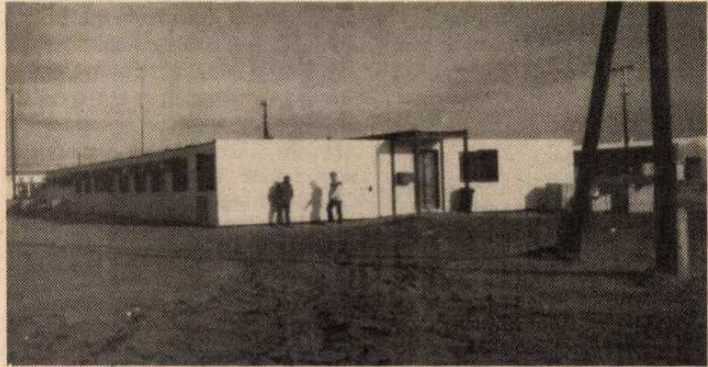
A felsorolt postaszervek Budapest közigazgatási területén dolgozó munkatársai részére.

Onkológia

Rendelési idő: kedd, csütörtök 15.00—17.00-ig.

Valamennyi budapesti postaszerv Budapest közigazgatási területén dolgozó munkatársai részére.

Így élnek és dolgoznak a tengizi magyar postások

Fent a posta épülete, lent a jellegzetes csillagház

Nem sokan tudják az országban, hogy tőlünk messze, körülbelül 4000 kilométerre, a Szovjetunió területén, a tengizi behúzáson dolgozó Magyarújvárosban működik egy mintegy 15 főnyi magyar postáscsoport, mely postai és távközlési szolgáltatással látja el az ott dolgozó magyar vállalatokat és 5000 főnyi dolgozójukat.

Fővállalkozó a Vegyépszer. Vele kötött szerződést a Miskolci Postaigazgatóság 3 évvel ezelőtt. Az igazgatóság kötelezettséget vállalt arra, hogy megszervezi a magyar postai és távközlési szolgáltatást és azt 1991. december 31-ig fenntartja. Eleget téve a szerződésben foglaltaknak, mintegy 3 éve látja el a 15-ös (+2 tartalék) létszámú postai kirendeltség a szolgáltatást. A dolgozók többsége a Miskolci Postaigazgatóság létszámába tartozik, de más igazgatóságok dolgozói is részt vesznek a magyar postáscsoport munkájában.

A magyarújvárosi postai kirendeltség ügyeit a Miskolci Postaigazgatóságnál külön előadó intézi *Ceglédi Józsefné* személyében. Ő a tengizi postások mindentudója, így tőle sok érdekes információt, mintegy hiteles helyzetképet kaphattunk az ottani postások életéről. Megtudtuk, hogy Tengiz-Magyarújváros úgynevezett aluházakból, illetve csillagházakból létrehozott település. Csillagház elnevezését onnan kapta, hogy egy-egy házcsoporthoz csillag alakban képeztek ki. Hideg-meleget folyóvíz, jó fűtés és világítás teszi kényelmessé, lakállyá a házakat. Az ott lakók szellemi igényeinek kielégítéséről, szórakoztatásukról egy nemzetközi klub gondoskodik, könyvtárral, és színes tévével, valamint a Miskolci Postaigazgatóság által naponta megküldött bőséges sajtóanyaggal. Működik egy helyi stúdiójuk is, ahonnan rendszeresen műsort sugároznak.

Az otthonnal való kapcsolatot a Budapest és Tengiz között kiépített két közvetlen telefonösszeköttetés teszi lehetővé, sőt telexállomásuk is van.

A kis postai kirendeltség vezetője *Aradi József*, aki egyébként a Miskolci Postaigazgatóság területi biztosa. Ő a „postás különítmény” fő szószólója, de van szakszervezeti bizalmiuk is *Szabó Mária* személyében.

Egészségükre rendszeres orvosi ellenőrzéssel felügyelnek. Erre szükség is van, hiszen nyáron 40 fokos meleg, télen pedig 30 fokos, sőt ennél erősebb fagy is előfordul. Ez a nagy hőmérséklet-különbség próbára teszi a teljesen egészséges szervezeteit is, ráadásul az ott élő ma-

gyar postások heti 54 órás munkahétben dolgoznak.

Étkezésükről ugyancsak Miskolcra, a Bükk Vidéki Vendéglátó Rt. kihelyezett részlege gondoskodik. Az ellátás mind minőségileg, mind mennyiségileg kiváló. A május 15-től 21-ig érvényes étlapból csak úgy kiragadva egy napot (V. 17.): *Reggeli:* borsószalánc, ecetes paprika, körözött, tepertő, tea, karamellás tej, zsemle, vaj, dzsem, sajt. *Ebéd:* csontleves cérnametélttel, rántott sertésszelet, párolt rizs, befőtt, izes piskóta. *Vacsora:* roston harsa, francia saláta, málnakrém. De a többi napok étrendje is hasonló, csupa finomságok, akár egy I. osztályú vagy osztályon felüli étterem étlapján. Az adagok pedig igen bőségesek.

De bőséges a választék a szórakozásban és a művelődést, tájékozódást szolgáló film- és tv-programban is. A Tengizi Főigazgatóság kulturális és szabadidő központjának a május 15–21-i tv-programján olasz, amerikai és francia filmek szerepeltek, hangalámondással. Szombaton és vasárnap pedig teljesen magyar műsort sugároztak: *Kerekasztal* a kiútról, *Az animáció mesterei*, *Szomszédok*, *Tv-híradó*, *Képes nóták*, *Három testőr*, *A klinika*, *Stúdió '89*, *Új hullám*, *Videomagazin*, *A hét, Híradó*, *A svéd kastély* címmel. Hétfőtől péntekig minden nap a tengizi, illetve a magyar híradót sugározzák, az előző napi műsort minden nap 14 óráig megismétlik.

Az ottani élet hangulatos kirándulásokkal is igyekeznek változatosabbá tenni. Szükség is van mindezekre, mert a kényelmes, higiénikus elhelyezés, kitűnő ellátás, változatos kulturális és sportlehetőségek mellett — a nagy távolság miatt — a honvágy csak megviseli az ott dolgozó szaktársakat, és ez fokozottabban jut kifejezésre egyeseknél túlzott érzékenységekben, ingerlékenységben. Ezt azonban legtöbb esetben önfegyelmével, a kirendeltség vezető higgadt, igazságos döntéseivel és a szakszervezeti bizalmi segítségével sikerül legyőzni.

A Vegyépszer fővállalkozó a postai szolgáltatással kapcsolatosan azt is kikötötte, hogy a Miskolci Postaigazgatóság évente 1-2 alkalommal tartson helyszíni ellenőrzést. Ennek tett eleget legutóbb május 18. és 24. között egy szemlebizottság, melynek tagjai voltak: *Kertész István*, a Miskolci Postaigazgatóság vezetőjének postaforgalmi igazgatóhelyettese, *Dr. Dezső Éva*, a munkaügyi és oktatási osztály vezetője, valamint a távközlési osztály nevében *Elek Lajosné*, üzem- és forgalomtechnikai csoportvezető.

A szakmai ellenőrzés mellett aprólékosan vizsgálták a dolgozók élet- és munkakörülményeit, a szolgáltatást, valamint az ott dolgozó postások hangulatát befolyásoló tényezőket. E téren hasznosnak bizonyult *Dr. Dezső Éva* szakszervezeti tapasztalata és gyakorlata, aki a miskolci tsz elnöki tisztségéből lett munkaügyi és oktatási osztályvezető.

A szemle során a Vegyépszer ottani képviselője a többi vállalat nevében is teljes megelégedését tolmácsolta a bizottság vezetőjének, és támogatást ígért. Ugyanakkor a szemlézők megállapították, hogy a távbeszélő-szolgáltatás zavartalanul működéséhez a szovjet postának és a HTI-nek jobban össze kell hangolnia a munkáját. A jobb együttműködés lényegesen javítaná az ott dolgozó magyarok hangulatát, közérzetét. Ugyancsak gyorsítani kellene szovjet részről a sajtóanyag odaszállítását.

A szemle befejeztével hosszú ideig tartó termelési tanácskozást tartottak *Kertész István* igazgatóhelyettes vezetésével. Mind a szemlézők, mind a dolgozók elmondták észrevételeiket, kéréseiket és javaslatukat. *Dr. Dezső Éva* osztályvezető ígéretet tett arra, hogy minden észrevételre 30 napon belül írásban kap választ a Miskolci Postaigazgatóságtól a tengizi postai kirendeltség. Ezen az értekezleten értesültek a dolgozók bérük emeléséről.

A szemlebizottság egyhangúlag megállapította, hogy az ottani magyar postások igyekeznek legjobb tudásuk szerint elhelyelni, mert úgy érzik, hogy 4000 kilométer távolságban a magyar hazától még nagyobb szükségük van az ott dolgozó magyaroknak a kis létszámú postai kirendeltségre, mert ez a kis csoport képezi az összekötő kapcsot Magyarországgal, a sokszor emlegetett otthonnal, a családdal.

Horváth Dezső

A székesfehérvári Posta Feloldozó Üzem több mint 500 főt foglalkoztat. Nemcsak az egyhetes húsvéti, a kéthetes karácsonyi, hanem a három hónapos nyári balatoni csúcsgazdálkodással is meg kell küzdenie. Az üzemen dolgozó édesanyák nehezen tudják összeegyeztetni a nyári csúcsgazdálkodást az anyai hivatással. Sok a kisgyermekes dolgozó — gyermeküket zömmel egyedül nevelik —, nekik különös gondot okoz az iskolai és óvodai nyári szünet. Gyermekük érdekében eddig a nyár nagy részét otthon töltötték, fejtevést és kiadást okozva az üzemnek.

Ez adta a szakszervezeti bizottságnak az ötletet már az elmúlt évben egy nyári napközi tábor megszervezésére. Ha beválik, megismétlik. Az 1988-as tapasztalatokat figyelembe véve az idén már „rutinosan” álltak neki a szervezésnek. Osztályonként felmérték az igényt. Megállapították, hogy a dolgozók nagy része július 17. és augusztus 18. között igényli a

Marad vagy megszűnik a munkaverseny?

A Minisztertanács 31/1989. (IV. 15.) Mt rendelete 1989. június elsejével hatályon kívül helyezte a szocialista munkaversenyről szóló 1054/1983. (XII. 20.) MT—SZOT—KISZ KB együttes határozatot.

Az intézkedés az érintettek körében — az irányítóktól a különböző versenyformákban részt vevőig — eléggé vegyes érzelmeket váltott ki. A rendeletet olvasva nem mindenki számára volt világos, hogy egy alulról kezdeményezett mozgalmnak vagy csak felülről való szabályozásának egy tollvonással történő megszüntetéséről van-e szó.

Amennyiben az első változatot vesszük alapul, akkor joggal vetődik fel az a sokak által felvetett kérdés: „Milyen alapon döntöttek rólunk nélkülünk?” A második változat már valamivel rokonszenvesebb, hiszen abban az esetben több évi várakozásnak tesz a felső szintű irányító szerv eleget, ugyanis a felülről történő szabályozás valamilyen mértékig mindig gátat képezett a munkamozgalmak igazi szerepkörének betöltésében.

Az általunk helyesnek ítélt értelmezés valahol a két változat között helyezkedik el. A vállalati szint feletti kollektív versenyformákat és az azokkal járó erkölcsi és anyagi elismeréseket a rendelkezés megszüntette. Ez alatt pedig a vállalatokra, azok szakmai és mozgalmi vezetőire van bízva, hogy hogyan kezelik a dolgozók ez irányú kezdeményezéseit.

Ezek után nézzük, hogyan látják a Magyar Posta vezetői a munkamozgalmak jövőbeni gyakorlatát.

Az egyének versenyében

Az itt elnyerhető vagy helyesebben adományozható elismerések — bár szabályozásuk a

munkaversennyel összefüggésben történt — céljaik általános jellegű, az egyéni teljesítményeket kiemelten elismerő kitüntetéseknek tekinthetők. Az ifjúsági kategóriák pedig a fiatalok szaktudásának elmélyítését a szakma átfogó megismerését elősegítő és ezzel egyértelműen vállalati érdekeket is szolgáló formák.

Ennek megfelelően ezeknek a kitüntetési formáknak a fenntartása és a kollektív szerződésben történő szabályozása mellett döntött a posta szakmai és szakszervezeti vezetősége.

A munkahelyi kollektívák versenyében

- postaszervi hatáskörben,
- postaszintű hatáskörben,
- magasabb szintű hatáskörben (nemzetközi munkaverseny, ágazat kiváló brigádja, Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja)

szabályozott elismerésekre volt eddig lehetőség. A kollektívák középfokú postaszerven belüli versenyét az együttes szabályozás eddig is csak keretjellel szabályozta. A munkaverseny módját, módszereit a postaszervek — a helyi sajátosságokat figyelembe véve és a munkahelyi jeleget erősítve — a tsz-vel egyetértésben munkaverseny-szabályzatban rögzítették.

A jövőt illetően: KSZ 41. § 2. pont „A postaszervek a kollektívák részére függelékükben alapíthatnak meg elismerést, jutalmat.”

A magasabb szintű kitüntetési lehetőségeket a központi szabályozás megszüntette.

Külön kell választani a fentiekől a brigádok kérdését. A brigád a dolgozók önkéntes társulása, megszüntetéséhez is saját elhatározásuk szükséges. Így elvileg brigádok maradhatnak azoknál a középfokú postaszerveknél is, amelyeknél úgy

döntenek, hogy megszüntetik a munkaversenyt.

A középfokú postaszervek versenyében

Az egyes vállalatok (postaszervek) közötti munkaverseny a jogszabály erejénél fogva megszűnt.

A Magyar Posta — mint egy vállalat — a munkaversenyben soha nem vett részt, a középfokú postaszervek mint önálló vállalatok versenyeztek. Elvileg ki van zárva ezért, hogy a jövőben a postaszervek közötti versenyt, mint vállalaton belül szervezett mozgalmat tartsuk fenn. A fentiek alapján a postaszervek közötti versenyt megszüntetnek kell tekinteni.

Bízzuk a dolgozókra!

Összefoglalva és iránymutatásaként a munkaverseny-mozgalmat eddigi, elsősorban a kollektívák összetartozásában, a közösségi szellem erősítésében, a résztvevők egymás iránti szolidaritásában, a szaktudás erősítésében, kiszélesítésében elért eredményeit megőrizve és a mai követelményekhez igazítva, valóban az önkéntesség elvére alapozva legyen létjogosultsága a dolgozói kezdeményezések, szerveződések továbbélésének!

A Magyar Postánál már eddig is sok kollektíva végezte mindennapi munkáját ilyen elvek szerint. Hibás döntés lenne tehát a postai munkát eredményesen segítő ez irányú tevékenység adminisztratív megszüntetése.

Döntsenek erről — most már teljes jogkörrel — maguk a postaszervek, illetve dolgozói kollektívák!

Mészáros József

Így is lehet...

gyermekfelügyeletet 3–12 éves korig.

Kihasnálva az épület adta lehetőségeket, rendezték be a foglalkoztató helyiségeket. A kultúrterem a játszószoza, az oktatóterem a kicsik fektetője, egy ki nem használt folyosórész pedig sportolásra alkalmas.

Mivel a tábor hivatalosan működik, a KÖJÁL engedélye, előírásai kötelezők. Az előírt óvodai bútorokat térítésmentesen a Sziget utcai óvoda adja. Az étkezés az üzem éttermében bonyolódik le, többletmunkát okozva az ott dolgozóknak. Tízórait otthonról hoznak a gyerekek, ebédet a KÖFÉM-konyha szállít, az uzsonnát az szb állítja össze a József utcai ABC dolgozóinak segítségével. A PFÜ üzemorvosa gondoskodik az egészségügyi ellátásról.

A gyerekekre naponta 2 pedagógus vigyáz 7-től 18 óráig.

Így minden dolgozó pontosan ér be munkahelyére, délután pedig kapkodás nélkül tudja befejezni munkáját. Dél előtt szervezett, kötött foglalkozások vannak: rajz, gyurmázás, báb-készítés stb. Ebéd után az óvodásoknak kötelező az alvás, a „nagyok” addig vetélkednek, sportolnak. Uzsonna után a PFÜ melletti óvoda udvarán játszanak. A szülők innen viszik őket haza. A programokat színesítik a különböző séták, fürdés, kirándulások. A tsz két alkalommal autóbusszt küld egésznapos kirándulásra. Talaly Veszprémben jártak, az Állatkertben, idén a cseszneki vár az úticél.

A létszám naponta 25–30 között mozog. Az igazgatóság anyagilag nagymértékben hozzájárul a tábor működéséhez, a szakszervezeti bizottság költ-

ségvetésében is szerepel a hozzájárulás, a költségek nagy részét azonban a szülők állják. Ez a szép összefogás egyaránt hasznos a postának és postásoknak.

Most, amikor a dolgozók hangulata egyre rosszabb, az élet-színvonal egyre romlik, mindenkori érzékenyebb minden változásra. A szakszervezeti segélyek keretösszege nem korlátlan, mindenkinek segíteni nem lehet. Ebből kiindulva szervez az szb már második éve folyamatosan különböző vásárlási akciókat: kristálycukor-, tojás-, felsőruházat-, cipő-, ruhaanyag-, fonalvásárt. A dolgozók örömmel fogadták a kezdeményezést, néha több száz forintot sikerül megtakarítaniuk egy-egy alkalommal.

A nyári gyermekfelügyelettel, a különböző vásárokkal az az szb célja, hogy a dolgozók érezzék a velük való törődést. Ha nyugodtan, egy kicsit jobb hangulatban jönnek dolgozni, a munkájuk is zavartalanabb.

Fonyódy Istvánné

Velük teljes a posta

Kertészet Lakihegyen

Több mint egy órát utaztam busszal, amíg kiértem a Lakihegyi Rádióállomásra. Az állomás területén külön elkerített birodalom, tábla hirdeti: Központi Kertészet. Ez volt úticélm, s a kertészet vezetőjétől, Varjú Józseftől a főépület, az üvegházak, hollandi ágyak, a belső és külső udvar megtekintése során szereztem információimat.

Hogyan kerül a csizma az asztalra — kérdezem — mivel a postának nem éppen testhez álló feladata a zöldnövény- és virágtermesztés?

Ez nem is külső feleknek szóló, hanem egy belső postai szolgáltatás, azzal a rendeltetéssel, hogy tartósabb zöld növényzettel, dísznövényekkel, esetenként vágott virágokkal lássuk el a postaszerveket, postai üdülőket, óvodákat, a postászállókat, vendégszobákat, (a Szociális Hivatal nagyfogyasztó); jelentősebb értekezletekre, ünnepségekre díszítéseket készítünk, hangulatosabbá téve ezzel az összejöveteleket. Készítettünk már zöldnövény- és virágdekorációt a Kongresszusi Központban, a Vigadóban a Postás Szimfonikus Zenekar hangversenyeire, valamint a Bélyegmúzeumban, a Postamúzeumban és egyéb helyeken kiállítások, postai nemzetközi szimpóziumok, tanácskozások alkalmából. A dekoráció, a virágkosár mestere Major Ferencné szaktársnő. Persze a postahivatalok és a postás dolgozók közvetlen környezetének megszépítése is jelentős szerepet kap munkánkban.

Varjú szaktárs készséggel kalkulál végig a mintegy 11 000 négyzetméteres területen. Végigmegyünk a hatalmas fóliák alatt, az üvegházakban megcsodálom a paradís levegőben a délszaki pálmaféléket. Közben megtudom, minden évszaknak megvannak a jellegzetes munkái, s itt bizony jó előre kell gondolkodni és gondoskodni a dolgokról, mert csak így „érik be a termés”, vagyis így lesz nők napjára jácint, majd tulipán, s az időszaknak megfelelően egynyári és kétnyári virágok, szegfű, margaréta, gladiólsz (kardvirág), dália, fátolvirág stb., stb. A gyors felsorolásra nem is tudom megjegyezni a sokfajta virágot.

A külső udvaron nemrég napkollektorokat helyeztek el, amelyekkel ősztől majd a fűtés válik olcsóbbá, hiszen az olajkazanok üzemeltetése igen sokba kerül. Bizony, a növényeknek viszonylag állandó melege van szükségük, emellett gyakori öntözés biztosítja fejlődésüket.

A jókora terület becserkészése után, a főépületbe visszatérve leülünk Varjú szaktárs szobájában. Arról faggatom a könnyű trikóban, rövidnadrágban velem szemben helyet foglaló, munkaköri elnevezése szerint kertészeti ágazatvezetőt, hogyan került a kertészethez?

Tudja, én postásdinasztiaiból származom, mégsem a posta volt az első munkahelyem. Apám a Helyközi Távfűtőmű Igazgatóság ceglédi gőcüzemének volt a vezetője. Most nyug-

díjasként anyámmal együtt itt élnek Csepelen. Mezőgazdasági technikumot végeztem, ott külön tantárgy volt a kertészet. Érettségi után egy állami gazdaságban helyezkedtem el, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen elvégeztem egy évet, de túlságosan nyugtalan természetű voltam akkoriban, nem tudtam igazán, mit akarok csinálni. Otthagyva tanulmányaimat, 1970-ben a BUVIG-hoz kerültem, majd 1974-ben az RTV-hez adminisztratív munkakörbe. Itt kértek fel 1980-ban arra, hogy legyek a kertészet vezetője. Elvállaltam. Tudja, ennél az igazgatóságnál azt tapasztalom, mernek vezetői feladatokat adni fiataloknak. Akkor még én is csak 35 éves voltam. Örültem, hogy visszakerülök a szakmámba. 1983 óta itt lakom az állomáson, szolgálati lakásban. Olyan nagy a postaszervek igénye, hogy ha háromszor ekkora volna a létszám meg a terület, akkor is kevés volna a „termésünk”. Sajnos, állandóan nő az önköltség. A postaszerveknek a szolgáltatásunk nem kerül pénzbe, mert a kertészet költsége beépült az igazgatóság önköltségébe, mégpedig 1985-ös bázisszinten, azóta itt is emelkedtek az árak, egyre nagyobbak az előállítási költségek. Tavalyi teljes költségünk 13,2 millió volt, igaz, ebben 4,6 milliós épületfelújítás is szerepelt.

Mindenütt jelen: az anyagbeszerzésben, a megrendelések felvételében és a szállításban

Talán ez a gyakorlat az oka annak, hogy egynémelyik postaszervnél nem ápolják, locsolják megfelelően a növényeket, s már 1-2 hónap múlva cseréik kérnek. Ebben a kertészet dolgozó munkájuk lebecsülését érzik.

A továbbiakban még sok minden szóba került. Jelenleg 13-an látják el a kertészeti feladatokat, 7 nő és 6 férfi, de ebből 2 nyugdíjas. Más kertészekkel szemben, ahol a dolgozót csak egy-egy szakterületen veszik igénybe, itt a kis létszám miatt az összes munkálatokhoz érteni kell, s ez bizony megnehezíti az üdülővezető, Bacsárdi Józsi bácsi tollaslabdát, pingpongfelszerelést is kölcsönzött. Ügye apu, majd elmegyünk a cukiba is sokszor fagyizni? Tudod, ahol az a sok alföldi cserépedény lóg a falon.

— El, elmegyünk — nyugtatta meg a gyerekeket az apa, de még hozzátette: — Minden-hova elmegyünk, de elsőt utunk minden reggel a Balaton vízébe vezet! Megértettük? A mama napozik, mi pedig lubickolunk. De hogy miért is idegeskedik az ember üdülőbe menet előtt? Pedig ott a munka éppen a pihenés, a kikapcsolódás. Mert hol ez, hol az marad ki a bőrdöböl. A szandál, az úszósapka, a békaember-felszerelés elmaradhatatlan kellék ilyenkor. Pisti az elemmel működő kiskutyát is vinni akarja, Kriszti egészen igénytelen követeléssel lép fel: csak tizenöt Barbie-babát akar magával vinni.

— És mivel tölti szabad idejét? — Abban is ragaszkodom a természethez. Kedvenc helyem a Magas Tátra, ahová mindig szívesen térek vissza. Ezen kívül zenét hallgatok, olvasok, olykor a csend számomra a legjobb pihenőt. Itt néha akkora felfordulás van, hogy otthon a némaság a leghatásosabb gyógyír.

Végeredményben a Központi Kertészet dolgozói olcsóbban látják el a postaszerveket dísznövényekkel, amelyek szebbé, kulturáltabbá teszik környezetüket, mintha azokat máshol kellene megvásárolniuk. Köszönjük szorgos munkájukat, valamennyiünk nevében, akik tevékenységük eredményét élvezzük.

— Mohai —

A cinkecsalád

— Kriszti, Pityu! Gyertek azonnal, hívjátok anyátokat! Hazaérkezve munkahelyéről, a hivatalvezető örömmel bontogatni kezdte a széles borítékot. Felesége és a két gyerek kíváncsi várakozással megállt előtte.

— Arról van szó, hogy kaptam egy családost beutalót. Előbb Kenesére akartak adni, de én inkább Almádit kértem. Meg is kaptam a főidényre. Készüljtek, mert három nap múlva indulunk.

A gyerekek HURRÁ! kiáltásokkal ugrálni kezdtek örömmükben, a darázsderékű, pirospozsgás fiatalasszony átölelte férjét.

— Juj, de jó lesz!... Balatonalmádi — kiáltották a gyerekek. — Ott az üdülő udvarán körhintá, mászóka, teknősbékalovagoló is van. Négy évvel ezelőtt az üdülővezető, Bacsárdi Józsi bácsi tollaslabdát, pingpongfelszerelést is kölcsönzött. Ügye apu, majd elmegyünk a cukiba is sokszor fagyizni? Tudod, ahol az a sok alföldi cserépedény lóg a falon.

— El, elmegyünk — nyugtatta meg a gyerekeket az apa, de még hozzátette: — Minden-hova elmegyünk, de elsőt utunk minden reggel a Balaton vízébe vezet! Megértettük? A mama napozik, mi pedig lubickolunk.

De hogy miért is idegeskedik az ember üdülőbe menet előtt? Pedig ott a munka éppen a pihenés, a kikapcsolódás. Mert hol ez, hol az marad ki a bőrdöböl. A szandál, az úszósapka, a békaember-felszerelés elmaradhatatlan kellék ilyenkor. Pisti az elemmel működő kiskutyát is vinni akarja, Kriszti egészen igénytelen követeléssel lép fel: csak tizenöt Barbie-babát akar magával vinni.

Három nap múlva reggel indulás taxival az Engels téri autóbussz-pályaudvarra. A szakszervezeti üdüléssel járó kedvezményes jegyváltás után beszállás a sárga Volán-buszba. Akkora hanggal vannak, hogy a már bent ülő vidékiek csodálkozó szemekkel rázzák a fejüket. A busz megindul: át az Erzsébet hídon, a Gellért-hegy oldalánál elsuhanva már Budán, majd az autópályán vágatnak.

A Velencei-tó csak a vonatablakból látszik, ez bizony, nem szép dolog a Volántól, mert a kukoricás nem nyújt olyan gyönyörű látványt. Aztán Székesfehérvár, több apró falu következik, és Vörösbény közepén újra felkiáltanak a gyerekek: — Ott a Balaton! Apu-anyu, nézzétek, ott elől! — Csillag a vízükör, talán kékebb, mint maga az égbojt.

— Végállomás! — Ezt már a buszvezető mondja, előzékeny mosollyal, segítőkészen a bőrdöbök lepakolásában. Hiszen tudja ő, hogy azon a néhány rakoktszoknyáson kívül mindenki üdülni jön.

Tényleg Bacsárdi bácsi az üdülővezető most is! Huj de jó! A felesége már a büfét vezeti. A konyhások ugyanolyan lila egyenruhában szolgálnak fel. Kriszti is, Pityu is felismeri a főszakács nénit. A konyha bejáratánál apu, mint régi postás hivatalvezető odaszól az üdülővezetőhöz:

— Józsiám, csak nem szüntették meg azt a nagy hibát, amelyet írásban is felvettem neked? hogy a konyhaajtó mellett helyeztetek el egy mérleget. Mindenki ellenőrizhesse a súlyát!

De csak mosolyt kap válaszként.

***

Kedves Postás Dolgozó!

Lenne egy javaslatunk a női postás dolgozók nyári egyenruhájával kapcsolatban.

A jelenleg használatban levő sötétkék szoknya és ing meleg, nagyon szigetel, nem szellőzik. Javasolnánk e helyett, és elképzeltünk egy olyan ruhát, amely lefelé bővülő, kényelmes és szellőzik. Anyaga flokon vagy 50-50 százalékban pamut, műszál keveréke.

Tök postahivatal dolgozó!

A két hét hamar eltelt. A visszaút unalmas. Fáradtan, de feketére sülve érnek haza.

— Nézd meg kisfiam, jött-e valami levél. Mert tudod, a postásnak is válaszolnia kell, ha levele jön.

Pisti, amilyen gyorsan a levélszekrényhez szaladt, olyan sebesen vissza:

— Baj van, papa! Amíg nyaralni voltunk, beköltözött a postaládába egy cinegecsalád.

A papa odanézett. Valóban, éppen megérkezett a cinegepapa csőrében madárce megével, a levélnyíláson át beadott egy megtermett kukacot a tojásokon ülő cinegemamának.

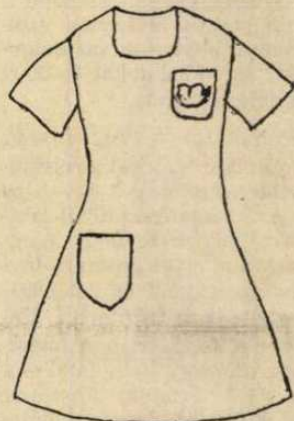
— Nincs itt semmi baj — válaszolt a papa, majd óvatosan a ládához ment és gonddal, vi-gyázva kiszedte a cinegefészék-ből a megérkezett postai küldeményeket.

***

Amikor a kézbesítőbácsi másnap megállt a ház előtt, hogy a legfrissebb küldeményeket bedobja a levélszekrénybe, nagyot nézett. A postaláda nyílása leragasztva, csak annyi hely hagyva ki, hogy azon egy cinegemadár ki-beferjen. A lánád pedig a ki-bevezető szövegű kis írás díszelgett:

„Postás bácsi! Ne tessék zavarni a postaládában a cinegecsaládot, tessék a leveleket a kiskapunál bedobni a virágokra! Köszönjük! Gy. M. hivatalvezető!”

Dénes Géza

Földiek

Az egyik Lipótvárosi bérház harmadik emeletén dolgoztam. Ajtótol ajtóig tettem a helyükre a leveleket. A hátsó lépcsőház előtt télen ballagtam, a tekintetem kószált lefelé és láttam, hogy az első emeleten bútorokat visznek, kopottas szekrényt, asztalt, székeket. Nézttem. És tűnődtem: vajon honnét jöttek? Jobban a név izgatott. Ha érkezik a levelük, tudjam...

Az ajtó tárva, nyitva. A küszöb előtt toporogtam és leselkedtem befelé. A következő pillanatban a hátam mögül fátyolos női hang szólt hozzám:

— Kedves kézbesítő, talán már minket keres?

Meglepődve feléje fordultam. Fehérbajú, ráncos arcú hölgy nézett rám, mélyen ülő szemében árnyék lebegett, s már mondta is a nevét:

— Batuska Mihályné vagyok. Apjukommal most költöztünk — fejével mutatott az ajtó felé — ebbe a lakásba. Sőhajtott egyet, s már panaszkodott is. Tudja, kedves postás bácsi, vénségünkre földönfutók letünk. Otthontalan öregek. — Szomorú szemével nézett. Bólintottam, hogy mondj. — Másfél éve, hogy Alapról elindultunk Érdligetre. Aztán következett Budafok. Most pedig Pesten vagyunk. Amikor kimondta: az Alap szót, szívem nagyot dobbant és tágra nyílt szemmel bámultam rá. Emlékeztem a Batuska családra. Az Alvégen, a Bodza-közben laktunk. Imre fiukkal egyidősek voltunk. Szegény Batuska Imre a

háborúban maradt. A nénit nagyon régóta nem láttam. Sokat változott.

— Én is alapi születésű vagyok! Bizony ám! Paprikás gyerekek az Aranyhegyről. Batuska néni meghökkent, szemöldökét följebb húzta, pici ajka remegett és sokára azt nyöszörögte: Ez igaz? Bólogattam. A néni megfogta a kezem és vezetett egyenesen a szobába. Bent a sok bútor össze-vissza volt még. Batuska bácsi éppen az egyik szekrényt nyomogatta a fal mellé. Siettem hozzá, és segítettem neki. Mikor a helyén állt a szekrény, az ősz hajú, sovány ember felém fordult, és tágra nyílt szemmel nézett. Batuska néni közelebb lépett emberéhez, és lelkes hangon mondta neki:

— Apuskám, hogy milyen kicsi a világ! Ezzel a fiatalemberrel földiek vagyunk.

Batuska bácsi megemelte tekintetét, meglepődve pislogott:

— Méghogy... Ő is alapi?

Batuska néni kacarászott, s aztán hangosan mondta:

— Méghozzá az aranyhegyi Paprikás János fia.

Batuska bácsi székét tett mellém. S aztán mind a hárman leültünk és beszélgettünk... Mocorgott bennem a kíváncsiság: És amikor szóhoz jutottam, megkérdeztem:

— Miért hagyták el a községet?

Zavartan pislogtak. Batuska néni megfogta embere kezét, rázogatta és bátortalan hangon kérdezte:

— Apuskám, elmondhatom?

A bácsi bólintott, s határozottan felelt:

— Hát persze, hogy el. Földiek vagyunk.

A néni rám emelte tekintetét,

homlokán nőttek, duzzadtak a ráncok, köhintett még egyszer. S aztán mondta:

— A középső fiunkkal, Istvánnal tizenegy évig közös házban laktunk. Komoly civódás nem volt közöttünk. Egyik őszi nap a faluba megjötték az agítátorok. Aztán elkezdtek szervezni a tsz-eket. Kicsit izgulunk. De komolyan nem húzódtunk tőle. Nem. Még a fiaink sem. Csak az egyik menyünk. Mégpedig az István fiunk felesége. Abba bizony, belebújt az ördög. De nem is egy. Azt kiabálta: ...most jön ám a kutya világ!... A csajkarendszer... minél előbb el a községből!... El, közel Pesthöz! Érdligetet kiabálta, mert hogy közeli rokona lakik ott. Mi ketten a papával hallani sem akartunk a költözésről. Vén fejfel megfutnodni? A szülőfalut elhagyni? Nem és nem! Aztán egy nap a menyünk öngyilkossággal fenyegetőzött... Ettől István fiunk nagyon megijedt. Igen megijedt, mert szereti a feleséget. Nagyon szereti. Most már István könyörgött: Adjuk el a házat, és együtt költözzünk Érdligetre!

A papával éjjel-nappal sírtunk. Aztán mégis beleegyezünk. Januárban, a tél közepén költöztünk. Hideg volt. Alapból Érdligetig teherautón, a bútorok között ültünk. Hála istennek, még csak náthát sem kaptunk. És mit láttunk? Kicsi ház, egyetlen szobával. Hét embernek... István a feleségével meg a három gyerekkel a szobában aludt, mi ketten a papával a konyhában. Szorosan voltunk. Olyannyira szorosan, hogy nap nap után egyre jobban erősödött a hangos beszéd... Különösen este. Mert

Klubdelutánok, kirándulások

Miskolcon a postás nyugdíjasklub idestova egy évtizede működik. A tagok száma jóval meghaladja a százat. Összejöveteleiket minden hónap második hétfőjének délutánján tartják a posta ipari üzemeinek izléses, ragyogóan tiszta ebédlőhelyiségében.

A klubdelutánokat a 10 főből álló vezetőség készíti elő. A vezetőség évente két alkalommal tart megbeszélést. Ilyenkor tervezik meg előre a félévi programot, és azt sokszorosítva minden klubtagnak eljuttatják. A program készítésekor lehetőség szerint figyelembe veszik a tagság kívánásait.

A klub vezetője kezdetől fogva Csáky Béláné, aki kiváló szervezőképességével igyekszik hasznossá, kellemessé és emlékeztető tenni a klubfoglalkozásokat. Munkájában a vezetőségi tagok közül főleg a Kerényi testvérpár és Ferencki Istvánné segíti, de a többi vezetőségi tag is igyekszik eleget tenni feladatának. Mire a klubtagok megérkeznek, a teremben már pogácsával, üdítőkkel terített asztal várja őket, sőt télen még párolgó, illatos teát is kapnak.

A klubdelutánok előadásai közül többen tartanak sorozatos előadásokat. Igen közkedveltek Kiss József tszbtitkár előadásai, melyek főként az idősek gondjaival, a szakszervezeti érdekvédelemmel, valamint a

hogyan ekkor a konyhában együtt volt az egész család és kerülgetük egymást. Most már Istvánfiunk is gyakran kiabált. A menyünk pedig üvöltözött ideggörcslett.

Egy este, vacsora után, azt mondta a menyünk, rossz lett a levegő, szellőztesd. És már nyitotta az ablakokat. Hár nyit, szeles idő volt. Annyira kellemetlen, hogy néhány perc múlva a fázósabbak kabátba bújtak. A papa egyszer csak meg-rázkódott. És kérte a menyünket, legyen szíves, csukja be az ablakot. És ekkor kitört a hadd-elhadd. A menyünk felkapta a fejét és torkszakadtából ordított. De olyan embertelen szavakat, hogy fájdalom volt hallani. És elküldött bennünket . . . El, de hová? Végképpem pokol lett az életünk . . . Könyörögve kértük Istvánfiunkat, vigyen el bennünket, mindegy, hogy hová. Csak onnét, közülük el . . . Éjjel-nappal sírtunk, szenvedtünk. Sok-sok álmatlan éjszaka után egy vasárnap teherautóval Budafokra költöztettek bennünket. Gyümölcsfák közé, fa vikendházba. Estéknél kiültünk a házikó elé, és gondolatban a messze-messze Alapon jártunk.

— Aztán húsvét hétében, keddi nap, úgy alkonyattájt a kertkaput benyitotta a tulajdonos. Egyszer már láttuk magas, szőke hajú, barátságos fiatalember. A faház előtt a szőlőlugas alatt helyet kínáltak, leült. És mindjárt mondta is érkezésének az okát: eladta a kertet. De ne ijedjünk meg, Pestre költöztet bennünket, és pedig emeltes házába, kényelmes otthonba. . . . Hát most itt vagyunk. De meddig? És innét hova tovább?

Hangja sírásba fúlt. Zsebkendőt húzott elő, és törölgette a

Magyar Posta várható szervezeti felépítésével foglalkoznak. De hasonló érdeklődés kíséri dr. Vereczkei Ivánnak, a tszbtjogsegélyszolgálat vezetőjének főként a nyugdíjasokat érintő új rendelkezéseket magyarázó előadásait is. A hallgatóság természetesen kérdéseket tehet fel, és a jogi tanácsot ott helyben meg is kapja. Igen népszerű dr. Benkóczy György postai üzemorvos, belgyógyász szakorvos, aki igen élvezetes előadás-sorozatban ismerteti szervezetünk felépítését, működését és az idős korral járó megbetegedéseket, elváltozásokat, ezek megelőzését és gyógyítását.

Élvezetes a világljáró Farkas tanár színesdia-vetítéssel szemléltetett, magnózenével aláfestett utóélmény-beszámolója, hazánk szép tájairól, valamint a különböző országokról. Volt olyan időszak is, hogy a klubdelutánokon közkedvelt magyar és külföldi játékfilmeket vetítettek, sőt bűvész szórakoztatta a klubtagokat. Megtiszta a klubot Bajor Nagy Ernő is, aki kedélyes beszélgetés közben asztal várja őket, sőt télen még párolgó, illatos teát is kapnak.

Igen kedvesek és meghitt hangulatúak tavasszal a nemzetközi nőnap és a karácsony alkalmából rendezett klubdelutánok. E két alkalommal a megjelenek szerény ajándékot is kapnak. Hangulatosak a farsangi rendezvények és a külön-

szemét s az arcát. Batuska bácsi mozdulatlanul ült, szemecskiva volt, és mindene remeggett. Siettem vergődésükön enyhíteni. Mosolyogva ajánlottam a segítségemet: azonnal kezdjük, és minden bűrtört a helyére teszünk . . . Batuska bácsi rám nézett és bólintott. A néni is megrémült, a nagyszerényre mutatott, és azt mondta:

— Először is azt . . . — a konyhába ment és vizet ivott. Lassan magához tért. Aztán megfontoltan irányított bennünket . . . És a szoba most már egyre jobban formálódott . . . Fél egy volt, amikor minden bútor darab a helyén állt. Örült a két öreg földi, arcukon fényesedtek a ráncok és a szemükben csillogott az élet.

Ezután mindennap jövök. Elköszöntem. Magasba emelt kézzel integettek. A lépcsőházban az órára pillantottam. Délután volt. Ennyire még soha nem maradtam el. A kézbesítőt a megszokott időben lesik, várják az emberek. Igyekeztem a következő hétre.

Sokat hátréngtem Batuska bácsiék pesti életét, mert hogy mindig a természet színes világában éltek, mit fognak csinálni a városi téglafalak között? Vittem nekik újságokat, Ludas Matyit és Nők Lapját is. Később egyszer-egyszer délután visszamentem hozzájuk. Batuska bácsinak megmutattam a fontosabb újságokat, a hentes és a patikát . . . Ekkor még nem gondoltam, hogy a Batuska házaspárt nem sokáig láthatom Pesten.

Pénteki napon, szokásos időben, tizenegy óra körül mentem föl az emeletre, kezembem az újságokkal. Befordultam a folyosóra, s a tekintetem mindjárt

bőző vetélkedők is. A karácsony-újját, valamint a nőnap alkalmával, a vezetőség képes üdvözlőlapokkal kedveskedik. Igen kedveltek a májusi szalonasítások, amelyek alaphangulatát már a Csorba-tó partján épült postás sporttelep megadja. Kellemesek és tanulságosak a városnéző közös séták is. Ezek keretében megtekintették a műemlék görög-keleti templomot és múzeumot, a városi képtárat, a Kós-házat, a városi és megyei könyvtárt.

Hogy a szakmától se szakadjanak el teljesen nyugdíjasaink, érdekes előadást tartott az igazgatóság vezetőjének távközlési, valamint forgalmi helyettese.

A vezetőség tagjai rendszeresen látogatják a beteg klubtagokat, és ha a sors úgy hozza, részt vesznek az élők sorából eltávozó szaktársak végtisztességén.

A nyár újabb élményt hoz minden klubtagnak, mert júniusban — igen kedvezményes díjért — kellemes kiránduláson vehetnek részt. Már bejárták a Mátra, Zemplén, a Nyírség szép tájait, megnézték Eger szervezetéseit, Debrecenben, sőt Kassára is ellátogattak. Idén Muhi—Ónod—Mezőkövesd és Bogács-fürdő a kirándulás útvonalá.

A tszbt nemcsak anyagilag támogatja a klubot, hanem a vezetőségi értekezleteken, illetőleg a rendezvényeken Kiss József tszbtitkár, vagy Sztehár Lászlóné, illetőleg Pinczés Jánosné politikai munkatárs is megjelenik, és segíti a klub munkáját. Évente egy alkalommal a tszbt a miskolci, egri és gyöngyösi nyugdíjasklub vezetőségi tagjainak tapasztalatcserét rendez.

A miskolci nyugdíjasklub több magányos miskolci és Miskolc környéki postás nyugdíjasnak az otthon melegét igyekszik pótolni, a családostoknak pedig kellemes, kulturált időöltést nyújt, és kiterjedt baráti kört szervez.

H. D.

főlemeltem. Meglepődtem. A két öreg földi engem várt, magasba emelt kézzel, és vigyori ábrázattal. Hirtelen arra gondoltam: gyógyszer, esetleg mérges gombát ettek? Hiszem a mentőket . . . Közrefogtak és vezettek a konyhába. Bent Batuska néni elébe mentem, tenyerét összecsapta és vékony sipító hangon kiabálta:

Képzeld földi, négyes találatunk van a lottón! Én mindig is bizakodtam, hogy egyszer miránk is sor kerül. Hát megjött. Négyesünk van!

Álltam, szinte kővé meredtem. S az a gondolat zúgott át rajtam: nem is mondták, hogy lottóznak. Pedig én is árulom.

Batuska bácsi boldogan mondta:

— Kedves földi, most már a mi útunk egyenesen haza vezet, Alapra.

Sok ezer forintot nyertek . . . Házat vettek közel, a Bodza-köz mellett, s amikor költöztek, a három fiuk Pestre jött segíteni. Két menyű is. Az érdigeti nem volt közöttük . . . A szokásos időben ekkor is bementem Batuskaékhoz, s mindannyiuktól elköszöntem. Batuska néni karon fogott, és elkísért a lépcsőházig, és panaszkodott:

— Képzeld földi, az a nagyszájú kegyetlen menyűnk megzavarodott, mezítelenül futkosott a lakásban. Most Budán, gyöngyintézetben fekszik — sóhajtott, és remegő hangon folytatta. — Sajnálom az István fiam. Sajnálom a Szereti a feleségét. Jaj, jaj! Az egyik szemem örül, a másik meg szomorú. Pilláit leengedte, és keservesen szipogott.

P. Kovács János

Ennél nagyobb elismerést nem is várhatnék

Nem egészen 35 éve, 1954 szeptemberében kezdte meg működését a sokunk számára olyan sok szép emléket idéző Postaforgalmi Technikum a Cházár András utca 6. számú épületében.

A tanítás — annak idején — 3 osztályban, 108 tanulóval indult. A kezdeti súlyos nehézségeket azonban az akkori postás és nem postai pedagógusok hivatástudattal, lelkes, odaadó munkával leküzdötték. A Posta-vezérigazgatóság és az oktatásügyi intézkedéseinek nyomán az iskola már a következő, az 1955—56-os tanévet jelenlegi működési helyén, az Irányi utcában kezdte meg.

A címben foglaltakat idéző Beszédes Tibor ennek az iskolának kezdeti tanára. Róla, személyiségéről szólnak az alábbiak. Őt szeretném bemutatni mindazoknak, akik eddig még nem ismerték vagy nem ismerhették. Teszem ezt azért, mert a posta a jövőben sem nélkülözheti a hozzá hasonló, ízig-veérg postai szakembereket.

*

Kedélyesen köszönt, bár a megbeszélte találkozóra kissé késve lihegtem be. Resteltem a dolgot, Beszédes tanár úr azonban az évtizedek óta töle megszokott vértelmelemmel és humorral fogadott.

Jómagam már 1947 augusztusa óta ismerem őt. Ekkor került ugyanis a Budapest 72 postahivatal felvételi osztályához, ahol én már 1944 júniusától dolgoztam. Rövidesen csoportvezető lett, majd oktatótiszt.

A háború közbeszó

Beszédes Tibor életútja sem könnyen indult. Szabadkán született postás családban. A kötelező iskolai tanulmányok elvégzése után a belgrádi műszaki egyetem hallgatója lett. Két év elvégzése után azonban a második világháború másikként döntött sorsáról. Kétévi frontszolgálat után hadifogságba került, és 3 évet töltött egy északnyugati hadifogolytáborban. Szerb nyelvtudását kamatoztatva megtanulta az orosz nyelvet is.

Visszatérve a Budapest 72-nél eltöltött éveire: mint cso-

portvezetőtől mind szakmailag, mind emberileg nagyon sokat tanulhattak a hozzá beosztottak, így jómagam is. Számára nem létezett megoldhatatlan szakmai kérdés, emberi gond. Nem volt véletlen, hogy 1953-ban a Csillebérci Úttörő-postahivatal vezetője lett. Ezt megelőzően a hajdani BNV postakirendeltségét is ő vezette.

Postásból pedagógus

1954 szeptembere sorsfordulót hozott Beszédes Tibor életében. Ekkor ugyanis a Postaforgalmi Technikum szaktanára, majd igazgatóhelyettese és a gyakorlóhivatal vezetője lett. Csaknem három évtizedig, nyugdíjazásáig oktatta, nevelte középfokú szakképzetségű postásokká az iskola növendékeit. És teszi ezt jelenleg is, most már mint nyugdíjas, fáradhatatlanul, derűvel, és ugyanazzal a lelkesedéssel. Emellett nyáron a szakszervezeti külföldi csevegőültesnél működik már 25 éve főként görög, olasz, jugoszláv és osztrák üdülőcsoportok házigazdájaként, idegenvezetői feladatokat is ellátva.

— A pedagógia szépsége és érdekessége mellett ez igen fárasztó, néha talán még háládatlan feladat is.

— Már akinek — válaszolja.

— Részemről ezt soha nem érzem. Még most, mint nyugdíjas, éppen az ellenkezőjét tapasztalom. Nagyon jóleső érzés, amikor — bárhol járok az országban — váratlanul rám köszön egy-egy volt diákom. Arról már nem is beszélek, hogy a szokásos 5-10-20 éves érrettségi találkozókon milyen szeretettel és tisztelettel fogadnak volt tanítványaim. Ez munkám legnagyobb elismerése.

— Végül is, ez már a negyedik évtized, amit pedagógusként töltesz. Mégis úgy látom, fáradhatatlan vagy, és a kedélyed sem hagy cserben. Mi ennek a titka, hogyan csinálod?

— Nem szeretem a nagy szavakat, de őszintén mondhatom, már a kezdet kezdetén, amikor a Budapest 72-esnél oktatótiszt lettem, a Budapest 72-esnél oktatótiszt lettem, de különösen a csillebérci postán megtaláltam ennek a munkának az örömét, az igazi értelmét. Így azután a tanítás, a nevelés nekem soha

nem okozott gondot vagy fáradtságot. Ebben közrejátszhatott az is, hogy már egyetemista koromban is tudatosan erre a hivatásra készítettem.

— Azért a mi korosztályunk élete sem volt az a kimondottan könnyű. A felszabadulást követő évek, évtizedek sok nehézséggel, küzdelemmel jártak. Családalapítás, lakásprobléma, gyerekeknevelés. 1956 és az azt követő évek. Hadd ne soroljam!

— Talán én szerencsés embernek számítok. Egészségileg ez idáig nem volt különösebb bajom. A családi háttér is kedvezett, mivel — mint tudod — feleségem is a posta dolgozójaként lett nyugdíjas, és neki nagyon sokat köszönhetek minden tekintetben. Nélküle, vagy más körülmények között, bizonyára nehezebb lett volna.

— Beszédes Tanár Úr! Kívánjuk, hogy nagyon jó egészségben, még sokáig foglalkozzon a postásutánpótlás oktatásával, nevelésével.

*

Beszédes Tibor munkáját a felettes szervek (Művelődési Minisztérium, Posta-vezérigazgatóság) is elismerték. Ezek közül csak néhányat említek: 1952: Élmunkás, 1956 és 1959: a Posta Kiváló Dolgozója, 1981: Pedagógus Szolgálatért Emlékérem, 1981: a művelődésügyi miniszter dicsérete, 1982. január 19. (nyugállományba helyezésekor): Vezérigazgatói Dicséret, pedagógusnapokon több alkalommal Elismerő Oklevél.

Bombolya Pál

TANÁCSOK MINDENKINEK

Ha izzadunk . . .

A bőrünkben levő körülbelül kétfélmilliónyi kis verejtékmirigynek hőszabályzó szerepe van. Ezek testünk belső hőmérsékletének gondos őrői. A verejtékmirigyek biztosítják azt, hogy a legforróbb nyáron se legyen testünk hőmérséklete nagyobb az elviselhetőnél. A verejtékmirigyeknek tehát fontos egészségügyi feladatuk van. Éppen ezért nyári időszakban nem a verejtékezés természetes folyamatát kell meggátolnunk, hanem a fokozott tisztálkodás és a desodor használata a teendő. A túlsúlyos emberek köztudomásúan fokozottan izzadnak, rájuk még nagyobb gondot kell fordítani a tisztálkodásra, desodorálásra.

A desodoráló szerek feladata az, hogy megakadályozzák a verejték bomlását. A készítményekben olyan hatóanyagok vannak, amelyek életképtelené teszik a baktériumokat, és a bőrt kellemesen, tartósan illatosítják. Bár szagelfedő hatásuk intenzív, a desodor nem tisztálkodás helyett, hanem tisztálkodás után használjuk.

Előfordulhat, hogy a hónalj-

üregben levő szőrzet — az erős izzadás következményeként — megvastagodásnak lát-szó felrakódások vannak. Ezek gombák. A kedvező mikroklímában a szokásosnál is gyorsabban válik az izzadság kellemetlen szagúvá. Ez gombaölet szerekkel gyorsan megszüntethető. Nyáron a verejtéktúltergés és az ebből eredő különböző bőrpanaszok megelőzése céljából a hónaljszőrzetet két-három hetenként el kell távolítani. Szőrtelenítés után két napig ne használjunk desodort. Ha napközben úgy véljük, hogy szükségünk van desodorálásra, akkor egy benedvesített zsebkendővel, frissítő kendővel vagy vízes vattával töröljük meg a hónaljunkat, és azután használjunk desodort. Így tartósabb szagtalanító hatást érhetünk el.

Vannak olyan személyek, akik hűvös időben, minden megerőltető testmozgás nélkül fokozottan verejtékeznek. Ennek kezelése bel- vagy ideggyógyászati feladat. Az alábbi gyógyítása után megszűnik vagy csökken a kóros izzadás.

Fási Katalin

Fenyves ismét fogadja a vendégeket

A felújított régi szárny utcai homlokzata

Kész az ebéd, ki lehet osztani...

Az üdülő látképe a Balaton felől

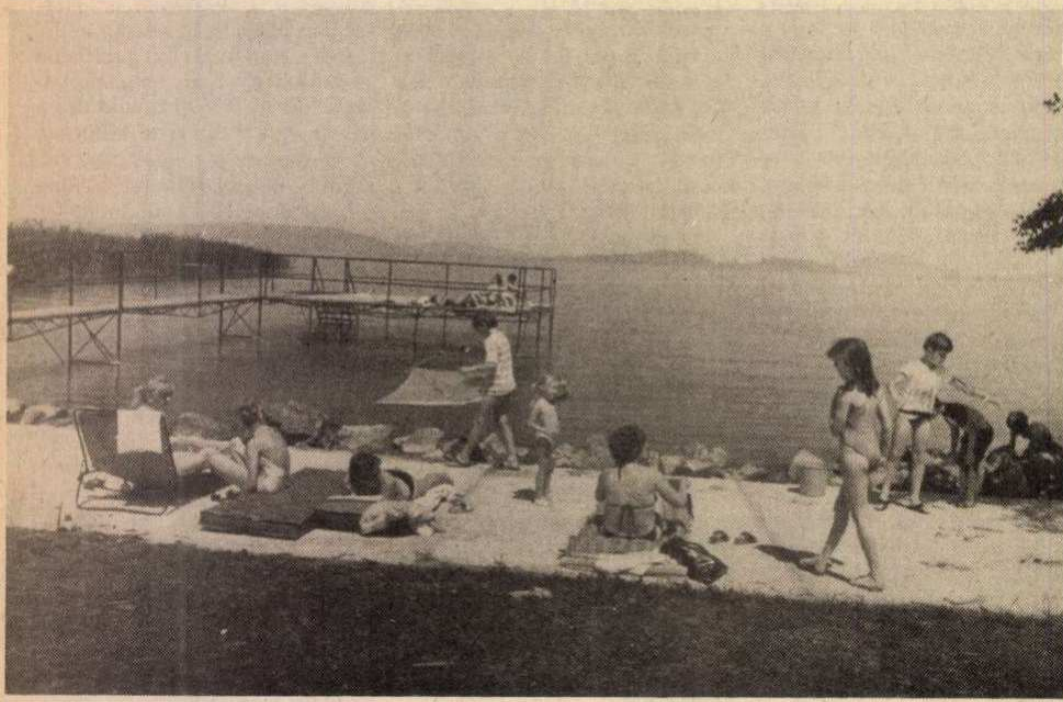
Az étterem, délidőben

A tetőteraszról ez a kép tárul elénk

A presszó szinte sohasem csendes

Elfoglaltságok a parton

A szobák viszont csendesek, szépek, hűvösek

Tisztelet az alkotónak

Hagyományak tekinthető, hiszen harmadik alkalommal rendezett kiállítás Csongrád 1. postahivatala Varga Károly amatőr festőművész képeiből ez év májusában a hivatal közönségvárójában. Szerencsés a helykiválasztás, mert nagyon sok ember gyönyörködhet akaratlanul is az alkotásokban.

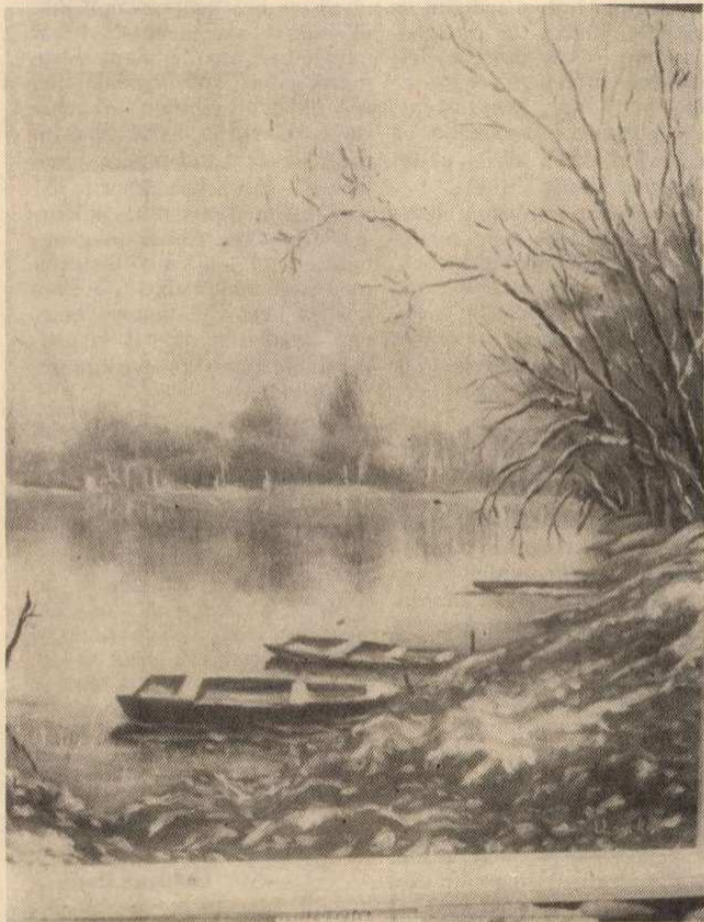
A kiállítás hangulatára jellemző bejegyzések a vendégek könyvében: „Végre valami szép! A szó igazi, őszinte értelmében SZÉP... megérintett; meglepett a kiállítás helye.” „Tisztelet annak, aki a mindennapok munkája mellett ilyen szép alkotásokban akarja és tudja kifejezni magát.”

Varga Károly nyolc éve dolgozik Csongrádon hírlapkézbesítőként. Szereti kötetlen munkáját, mert marad ideje életményt gyűjteni a város valójában

festői környékén, a Tisza-parton, a Körös-toroknál. Művész pályája rajzolás-sal kezdődött, katonái alatt foglalkozott grafikával. Néhány éve, 1984-ben kezdett festeni autodidakta módon, néhány szakkönyvre és megérzéseire támaszkodva. 1987-ben részt vett a Szegedi Postaigazgatóság által szervezett alkotótáborban, ahol nagyon sokat — új technikát is — tanult. Azóta jó barátság fűzi Katona Imréhez, akit mesterének tekint.

Varga Károly képei több nemzetközi kiállításon is részt vettek már: Szabadkán, Romában, Bécsben és legutóbb, 1988-ban Frankfurtban. Ez utóbbi kiállítás óta Varga Károly egyik képe díszíti a német posta oktatási központjának egyik termét.

Juhász Pálnok Lenke

Jó hatással vagyunk egymásra

A Hajdú-Bihar Megyei Távközlési Üzem Gagarin szocialista brigádja immár négy éve vesz részt a Korunk Valósága vetélkedőn. Témakörük minden évben Magyarország ásványai volt. A versenyen kívül ásványgyűjtő körútjaik során sok szép élményben részesültek. Ezeket azonban másokkal is megosztják, és ugyancsak megelégedettséget kelt bennük, hogy munkájukat nagy érdeklődés kísérte nemcsak munkahelyükön, hanem a megye több községében és városában is, ahova kiállítási anyagukat elvitették.

Ebben az évben a Dunántúl kőzet- és ásványvilágából — az 1988. évi versenymunka folytatásaként — állították össze dolgozatukat és bemutatójukat. Egyik munkatársuk felesége a kiállított ásványokról diárorszort és színes fotókat készített.

A kiállítás szakzsűrije — Bötök Sándor, a Szőnye Pál ásványgyűjtőkör vezetője, Nemesné Szekrényesi Zsuzsa és Kardos Ilona, a Kölcsey Művelődési Központ munkatársai — igen elismerő hangon szövegezte a kiállítási anyagáról és dolgozatáról, amely véleményük szerint helyenként a tudományos szintet is megüti. Az ásványok szépségét a mellékelt fénykép is bizonyítja.

Ebben az évben a brigád június 3-án egynapos ásványgyűjtő kiránduláson vett részt

Rudabányán és környékén. Az időjárás nem kedvezett a brigádnak, egyfolytában, viaszatlanul esett. Szerencsére a gyűjtőhelyen elállt az eső, és így mindenki lázasan kutatott az ásványok után. Többben baritot és malachitot találtak, míg Imolán a szerencsésebbek szép gipszrözsával gyarapították a gyűjteményt.

A brigád alapító tagjainak ki sugárzó, nevelő hatását bizonyítja, hogy a fiatalok is kedvet kaptak az ásványgyűjtéshez, és a múlt évi és idei kirándulásukon is részt vettek, hozzájárulva a gyűjtemény gyarapításához.

Az ásványgyűjtés igen jó társaságot kovácsolt össze, amit az is igazol, hogy múlt évi munkájuk alapján ebben az évben második alkalommal nyerték el az Ágazat Kiváló Brigádja kitüntető címet.

Ha meg is szűnik a brigádmozgalom, a brigád nem bomlik fel. Véleményük az, hogy — ha nem is szocialista brigád néven — továbbra is kollektívában dolgoznak, hiszen a munkahelyi légkörre a közösség jó hatással van, még ha ezért anyagi elismerésben nem is részesülnek. Gratulálók a brigádnak, s kívánom, hogy minél több hasonló szellemben gondolkodó kollektíva kövesse példájukat.

Kozempel Zsuzsa

Jót nevettem...

Szakmai sovinizmus

T. Pisti, az m-i postahivatal vezetőjének fia régi postás-famíliából származott. Náluk a postáság már szinte nem is foglalkozásnak, hanem igazi családi hivatásnak számított. Így aztán nem csoda, hogy az általános iskolából egyenesen a postaforgalmi szakközépiskolába került. A szaktárgyak mentek is remekül, a többi azonban itt-ott már nehézségeket okozott. A történelmet különösképpen nem kedvelte a szerinte felesleges „fránya” sok évszám-mal. Így történt aztán, hogy mikor N. tanár úr történelemórán feltette a kérdést: „Mondjátok meg mi az: Mohács, 1526? Pisti arca felragyogott és karját magasra nyújtva rávágtá: — Tanár úr, kérem, ez az irányítószám!

Tél a kánikulában

S. F. postamester igen jó szakember volt, és a postai „tudomány” mellett nagy szakértelemmel kezelte a vadászpuskái is, amivel vizsgolt a helyi nagybirtokos Bagi István őszinte elismerését is kiérdemelte, olyannyira, hogy csaknem minden héten hivatalos volt egy-egy társas vagy körvendésre.

A közös szenvedély lassacskán meghitt, megbecsült barátsággá alakult, amelynek keretén belül mindkét fél vigyázott arra, hogy ne lépje túl az adott helyzetnek megfelelő határt. S. F. postamester jó kártyapartner is volt és a jófajta borocskát sem vetette meg, sőt ennek terén — a józanság határán

belül — többször túllépte a szokásos mértéket is.

Ennek ismeretében Bagi földbirtokos — kinek nagy szőlésze is volt — karácsonyra 12 hordócska finom, saját termesű borral lepté meg. És hogy S. F. tudja tartani a mértéket, a hordókra rápingáltatta sorban, egyenként a hónapok nevét: január, február, március... és így tovább, egyenként mind a tizenkettőre.

Teltek, múltak a hónapok, mikor egy augusztus elsejei forró napon Bagi földesúr telefonon beszölt S. F. postamesternek, hogy délután folyamán meglátogatja egy kis parázs kártyaparti céljából. Úgy délután négy tájban be is kopogott a postamester lakásának ajtaján. Mikor benyitott a szobába, majd hanyatt esett az álmélkodástól, mert a rekkenő augusztusi kánikulában a postamester bundában, halinacsizmában ült dideregve a vidáman lobogó tüzzel égő, fűtött kályha mellett.

Alig jött ki Bagi száján a kérdés: — Mit csinál kend ebben a nyári kánikulában, bundában, fűtött kályha mellett?

S. F. egyhangúan felelt: — Az meglehet kérem, hogy kint kánikula van, de én itt bent már decemberben járok. Azzal komótosan pipájával a háta mögé mutatott, ahol már a „december” feliratú hordó volt csapra ütve.

Bagi földbirtokos jót nevetett a szellemes tréfán, és pótlásul még negyedévi ellátmányt küldött a postamesternek.

h-h

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12						13				
14					15		16			
17				18		19		20		21
	22	23				24			25	
26				27	28			29		
30				31				32		33
34			35				36	37		38
	39				40		41		42	
43	44			45	46			47		48
49				50				51		52
53				54					55	
	56				57			58	59	60
61	62			63				64		65

Július 26-án az Annákat ünnepeljük. Nevezetes névnap. Füre-

denek hagyományosan bált is rendeznek a tiszteletükre. Kereszt-rejtvényünkben Juhász Gyulának egy szép Anna-verséből idézünk, mely hatvan évvel ezelőtt született: és hogy egészen elmúlt, ó ne hidd! Mert benne élsz Te minden félrecsúszott nyakendőmben... És minden összetépett levelemben. És egész... (Folytatás a vízszintes 1., és függőleges 26. alatt. Ezeket kérjük beküldeni.)

VÍZSZINTES

1. A versidézet első része. 12. Nem hozzáértő. 13. Berúgat. 14. Szomjad ottlottad vele. 16. Név-elős sportág. 17. Víztömeg. 18. Rendőrségi ellenőrzések. 21. Omszk folyója. 22. Főleg hajókkal foglalkozó angol biztosítási monopólium, nevét a 17. században alapítójáról kapta. 24. A királyok közt „Erős” is volt. 26. Hőenergiát termelő folyamat. 27. Sportoló teszi. 29. Orvosegyetem. 30. Maró folyadék. 31. Kém. 33. Állati hím. 34. Településeket köt össze. 35. Görög betű. 36. Keresztül. 38. Asszonynev jelölése. 39. Francia-kártya-figura. 41. A statisztikusok élnek belőle. 43. Anyagi részecske. 45. Létfonosságú szakma. 47. ... fel nap. 49. Kacat. 50. Textil készül belőle. 52. Tör. 53. Hozzávetőleg (röv.). 54. „A” hamiskás. 56. Eletronvolt. 57. Vonatkozó-névmas. 58. Rosszalló szócska. 61. Módi. 64. Kívánsága.

FÜGGŐLEGES

1. Színe-java. rangos. 2. Mérle-gel valamit. 3. Meggyőződés. 4. Görög mondanó. Daidalos fia. 5. A fővárossal kapcsolatos család-név ipszilonos változata... Kál-mán, a kórtannal foglalkozó egy-temi tanár volt. 6. Kerti munkát végez. 7. Falusi építmény. 8. Aromás cserje rése, 9. A nyilvános-ság elől elzárva. 10. Rétesdarab! 11. Így eladaskor kevesebbet ér a lakás. 15. Az inyeneknek fontos. 19. Értetni kezd valamit (ford.). 20. Állathangot hallat. 23. Gondol (ford.). 25. Számos. 26. A versidé-zet befejező sora. 28. Finom tesz-taszórat. 31. Erdei gyümölcs. 32. Vízínóvény. 35. Szakadék a Pilis-ben. 37. A hét vezér egyike. 39. Katedrális. 40. Házastársának ap-ja. 41. Balaton-parti üdülőhely. 42. A vízszintes 26. színónimája. 44. Szürkés szín. 46. ... éneke. 48. Zug, kuckó. 50. Flór és szén. 51. Az emeletről a földszintre. 59. Gyümölcsíz. 60. Létezik. 62. Szov-jet repülőgépet betűjele. 63. A nő-vény része. 64. Puha fém. 65. Ja-pán és spanyol autók jelzése.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: augusztus 10.

Előző rejtvényünk helyes meg-fejtése: Közkívánatra meg kell ismételnem az osztályt.

Könyvtulványt nyertek: Ba-rabás Gézné (Körösszegapáti). Bogdándy Sándorné (Debrecen). Huber Zsuzsa (Lábad). Németh Józsefné (Sárvár).

Költő — kézbesítőtáskával

Szeretném bemutatni B. Horváth Istvánt, a Baja 1 postahivatal dolgozóját, mint költőt, prózaíró, a „Postás Dolgozó(k)“-nak.

Beszélgetésünk során elmondta, hogy 1953. október 30-án született. A Kertészeti Szakközépiskola elvégzése után volt kertész, sorokaton, művészi előadó, pincemester, művezető és több mint 10 éve már postás. A „postás”-on belül is hírlapkézbesítő, hírlapfelelős, jelenleg egyesített kézbesítő. De szerinte ez sem végleges beosztás, bár nagyon szereti.

— 1977-ben megnősültem — mondja. — Az első években úgy váltakoztak albérleteink, mint mosolyaink, haragváltásaink. Utána lakótelepi cellában laktunk: „harcostársam”, feleségem, s annak az alig lakható betonszigetnek két gyönyörű dáiája, Melinda és Nóra lányaink. Azóta saját családi házat vettünk.

B. Horváth István úgy él itt köztünk, hogy sokan nem is tudják róla, hogy jó tollú, lírai vénával megáldott, lüktető gondolatokkal teli ember.

Tavaly hivatalunkban vetélkedőt tartottunk, melyen több verset, versidézetet kellett felismerniük a versenyzőknek. Kíváncsiságból, versenyen kívül, egy verset idéztem.

Kiderült, hogy verseit nem ismerik a munkatársai sem.

— Azt tudom rólad, hogy a Fiatal Művészek Klubjában az irodalmi pályázaton 1983-ban kilenc versedet is közölték. Ezek után arra lennék kíváncsi, hogy azóta talán önálló kötetted is megjelent-e?

— Önálló kötetem nincs. Bár a Magvető ígéretet tett rá, nem jött össze. Három antológiában szerepeltem, napi- és hetilapok

közölték írásaimat az 1970-es években. Elhatároztam, hogy kimondottan irodalmi folyóiratokat célok meg, mint például a Kortárs, a Forrás, a Napjaink stb. Személyesen nem tudtam szerkesztősejket felkeresni, ezért levélben küldtem el egy-egy válogatást. Az elején biztatnak, dicsértek, aztán amikor már közölni kellett volna, az utolsó küldeményre egyszerűen nem is válaszoltak. Tehát úgy éreztem, hogy elfogadtak, írásaimat mégsem közölték. Ilyen megnyilvánulások után nem hittem igazán abban, hogy segítenének a kötet kérdésében, így el sem küldtem az anyagot.

— Úgy tudom, hogy nemcsak verseket írsz, hanem novellákat is.

— Akit írással vert meg a sors, az szinte minden műfajjal kísérletezik, illetve mindent ír, ugyanis a mondanivaló dönti el, hogy mit írjon: verset, novellát, tárcát... vagy akármit. Én nagyon sokat dolgozom a családomért, ezért a rövidebb műfajokban fogalmazom meg a mondanómat. A regényírás jelenleg a vázlat, a gyűjtés állapotáig jutott el — egyszerűen nincs időm hosszabb lélegzetvételű dolgokra.

— Hallottam, hogy megkértek már többet is dolgozóink köréből, hogy írjal gyermekeknek négy soros verseket.

— A gyermekvers ugyanúgy része az írásnak, mint bármilyen más. De sokkal nehezebb ilyen írni, mint egy „komoly” verset. Ugyanis felnőt fejjel kell megélnem és visszagondolnom a gyermekek világát, látásmódját, figyelembe kell venni a más jellegű befogadást, szellemi fejlődését. Előfordult, hogy szerkesztőség kért fel, hogy

küldjek gyerekverset, és közölték is.

— Mit szólsz te ahhoz, hogy a verseid egy részét — például a legutóbbi április 12-i előadói esteden is — megzenésítve adják vissza?

— A zene megkönnyíti a befogadást. Zenésbarátaim szívesen segítenek. Szó van róla, hogy egy műsoros kazettát készítsünk gyermekverseimből és piacra dobjuk.

— Sokszor elgondolkoztam a gondolatom, hogy népszerű költők verseit esetleg nem is úgy kellene előadni, mint ahogy azt sokan teszik. Ha élne a költő, lehet, hogy megbotránkoztatná az előadás. Te hogy érzed ezt magadon?

— Ahány előadó, annyi előadási mód: a versmondók, a szavalók nem a költő szándékát nézik elsősorban, hanem magukat akarják adni, saját egyéniségüket viszik át a műre, fürdenek, fürösztik egyéniségüket s ezzel „bepiszkitják” a művet. Meglátásom szerint nagyon kevés jó versmondónk van. Az én verseimet barátok mondják, és jól, mert ismernek.

— Hogyan születnek meg benned a versek? Amit látsz, amit érzel — az bárhol is van — azonnal lejegyzed, vagy egyszerűen leül és kitalálsz valamit?

— A vers és minden alkotás nagyon aktív, szellemi munka eredménye. Órákat, napokat rágódik a szerző. Az írott szöveg már csak reprodukció, a kész dolgok rögzítése. Van egy alapötlet, gondolat: ezt kibontja a költő, képekké alakítja át. Aztán ezt az anyagot formába rázza, csiszolja. A vers soha nincs készen, mindig változik, alakul.

— Milyen verszerkesztési stílusod van, és egyáltalán le-

het-e ezt tanulni vagy jön spontán, magától?

— Ahány vers, annyiféleképpen kell szerkeszteni. Ez lehet ösztönös is, de az elméleti dolgokat meg kell tanulni. Én gyermekkoromban ezzel kezdtem.

— Mit kellene tenned ahhoz, hogy ismertebb költő legyél?

— Ha csak az irodalommal foglalkozhatnék, többre vinném. Nagyon jól indultam, aztán elérkezett a választás kényszere: költészet vagy család. Én a családot választottam; emellett a vers cifra szolgál.

— Van példaképed a költők között?

— Sok példaképe van, neveket minek soroljak. Nekem a mű a minden, az írás érdekel, nem a szerző.

— Mik a jövőbeli kilátásaid a saját költészetteddel kapcsolatban?

— A jövő? Pénz... Ha anyagilag kapnék támogatást, egy kötetet csak összehoznék, egy önálló kiadvány nagyon sok utánjárást igényel. Manapság egy kötet idő és pénz kérdése, ha a tehetség egyáltalán már megvan. Ha magamnak kívánhatok valamit, akkor az ez a kötet.

Befejezésül a „Baja” című versét idézem:

Negyvenezer arc tengerében vergődve keresem önmagammat, házak forgolódnak a szélben, arcomba sűrölődnek a falak, harcra és vívódásra szánva hűtlenkedve bár de konokon, de akarva — mint az akácfa — megkötődtem már e homokon.

Búcsúzóul kívánok további jó alkotómunkát és értékes eredményeket.

Milánkovics Ferenc

Hat esztendő után sikerült

A PSE női kézilabdacsapata bejutott az NB I-be

Ha azt nézzük, hogy a kézilabda-szakosztály milyen utat tett meg, akkor a hat év azért érdekes — mondja Rupnik Károly, a csapat jelenlegi (ideiglenesen megbízott) edzője —, mert akkor esett ki a csapat utoljára az élvonalból. Azért utoljára, mert korábban jellemző volt, hogy két év az élvonalban, két év a második ligában.

1984-ben fogalmazódott meg, hogy megfelelő fiatalítással, megfelelő szakemberrel a csapat ismét kerüljön vissza az NB I-be. Ennek megfelelően az egyesület távlati fejlesztési tervében a kézilabda rendszeresen ott szerepelt harmadik szakosztályként a torna és az asztalitenisz mögött. Az egyesület lehetőségeihez mérten támogatta a szakosztályt: teremben játszott a csapat akkor is, amikor még lehetett szabad téren is játszani, edzőtáborokat szerveztek. Így jogosan várta el a vezetőség, hogy a csapat kiharcolja a feljutást. Megvolt a megfelelő szakember, Lengyel Gábor. Igaz ugyan, hogy a csapat Lengyel Gáborral esett ki, de az elnökség véleménye szerint az edző szaktudása alkalmas arra, hogy a csapattal visszakerüljön az élvonalba.

Az 1987–88-as bajnokságra az eltávozott Lengyel Gábor helyére Bíró Károly került, aki korábban főleg férficsapatoknál, de az NB I-es Építőknél és a BHG-nál is tevékenykedett szakvezetőként. A második bajnoki évben, 1988-ban, Bíró Károlyval már azt nyújtotta a csapat, ami a tulajdonképpeni első hely megszerzéséhez vezetett. A bajnokságon 6 pont előnyt szerzett a csapat. Ekkor azonban még nem fejeződött be a bajnokság: hátra volt még a rájátszás.

— Az igazsághoz hozzátartozik az is — mondja Rupnik Károly —, hogy a hat pont előny megszerzéséhez hozzájárult a '88-as bajnokság összetétele, ugyanis az NB I B a korábbi évekhez viszonyítva — minőségileg, színvonalában — lényegesen gyengébb volt.

Az elmúlt évben Bíró Károly edző külföldi munkavállalási szerződésével Bécsbe ment, ekkor az egyesület vezetője Kovács Istvánt, az akkori ificsapat vezetőjét bízta meg az edzői feladatokkal. Az első hetek tervszerű munkája után már jelzések jöttek, hogy a korábbihoz viszonyítva a szakmai munka, az igényesség, az edzések intenzitása visszaesett. Ezt egy tervszerű ellenőrzésen a módszertani csoport is rögzítette. A kényelmességek az lett a vége, hogy az első két rájátszásos mérkőzés után a csapat vereséget szenvedett az 5. és 6. hely-

zettől. Az edző a második vereséget követően szerződésének felbontását kérte. Innen, a hátralevő 8 mérkőzésre vette át Rupnik Károly az edzői feladatokat.

— Ilyen körülmények között kapta meg a csapatot, hogyan sikerült mégis feljutniuk?

— El kell mondanom, hogy az első találkozás alkalmával rendkívül rossz képet kaptam a csapattól. Hiszen a játékosok olyan edzettségi állapotban voltak, hogy egy átmozgató és egyszerű, játékos edzésen teljesen kifulladásig fáradtak. Arról nem is beszélve, hogy morálisan, magatartásukban és megjelenésükben is magukon viselték a környezetükben az utolsó néhány héten lejátszódott események hatását. Erről a társaságról nagyon nehéz volt az első pillanatban elképzelni, hogy meg tudja tartani az előnyét a feljutáshoz.

— Itt el kell mondanom azt is, hogy nem ismertem közelről a játékosokat, nem tudtam a diagnózist megállapítani, és ennek megfelelően a gyógyító módot sem. A hozzáállásukból, a viselkedésükben nem tudtam lemérni, hogy mire lesznek képesek.

— Nem félt a kudarctól?

— De igen. Ennek ellenére, az eddigi ismereteim alapján — amelyek elsősorban a sportági ismeretekből adódtak — próbáltam megszervezni a munkát. Igyekeztem a csapatot egy kicsit hangulatilag, valamelyest játékoságban olyan szintre hozni, hogy a játékosoknak ne legyen nagy teher az, amit az edzéseken végezniük kell, hiszen az eredmény érdekében nem lehetett terhelő edzést tartani. Hétről hétre mentek a mérkőzések, így nem volt arra lehetőség, hogy olyan munkába kezdjünk, amelyet rendszeres körülmények között egy csapatnak végeznie kell.

— A csapat hogyan állt a feljutás kérdéséhez?

— Itt az az érdekes, hogy az első mérkőzésen meglepően jól álltak hozzá a játékosok, egy-két embertől eltekintve a többség egyértelműen segítette az én elképzeléseimet is. Ezek a játékosok fel akartak jutni. Sajnos, többnyire azok a játékosok, akik a legregebben vannak az egyesületnél, akik képességük, koruk, rutinjuk folytán többet tehetnek volna, nemigen bírták a munkát, visszafogták magukat.

— Ezek a játékosok nem akarták, vagy valóban nem bírták a munkát?

— Nem ismertem a játékosokat, nem tudtam, kinek milyen a teherbírása. Nem tételezem fel róluk, hogy nem akarták bír-

ni. Bár a bajnokság befejezése előtt két héttel, amikor matematikailag volt már csak lehetőségünk a feljutásra, akkor tapasztaltam tanácsalanságot a játékosok részéről, amiből arra következtettem, hogy nem egyértelműen örülnének a feljutásnak, illetve nincsenek tisztában azzal, hogy mit akarnak.

— Hogyan sikerült tisztázni ezt a kérdést?

— Egy beszélgetés során meg tudtam győzni őket arról, hogy az egyesület igenis akarja, hogy belekerüljünk az NB I-be, és ezt el is várja tőlünk, ez hat éves kívánsága. Sőt, a játékosoknak sem mindegy egzisztencia szempontjából, anyagilag stb.

— Saját tapasztalatból tudom, hogy nem akarják ezek a játékosok a vereségeket sorozatát. Amíg az NB I B-ben könnyen, vagy kis munkával lehetett nyerni, addig a jelenlegi NB I-ben a mostani összetétellel nem valószínű, hogy ennek a csapatnak minimális sikerre is lenne kiszámítható esélye.

— Ezt a véleményét mire alapozza?

— Ezt tények bizonyítják, mert azok a csapatok, amelyek 10-15 góllal vertek meg minket, azok az élvonalban nem tudták megállni a helyüket. Csapatjátékról lévén szó, az a véleményem — és ez köztudomású az edzői, szakmai körökben —, hogyha egy játékos kicsik egy csapatból, az úgy-ahogy pótolható, nincs minőségromlás. Két játékosnál ez már bekövetkezik, de ha egy csapatból — jelen esetben a kézilabda 6 főjéből — három játékos kiesik, akkor csak új csapatról lehet beszélni. A mi esetünkben is erről van szó. A 36 mérkőzés alatt 3 edző volt a csapatnál, 22 játékos szerepelt (jelenleg 14 játékos van az egyesületnek). Ha megnézzük a csapat jelenlegi összetételét, kiderül, hogy a 6 pontos előnyt megszerző csapatból négyen hiányoznak. A négy legjobb játékos.

— Kik ők négyen, és hova mentek?

— Pajor Jolán a Győrbe, Luzsi Andrea a Spartacusba, Orbánné visszavonult, Tóth Erika elment az edzővel.

— Hogyan sikerült a kiváló játékosokat pótolni?

— Az Építőknél való jó kapcsolatunknak köszönhetően sikerült négy új, főleg ifjússági játékosat átigazolni: Borsos Beatrixot, Csordás Erikát, Konyói Anikót és Révész Krisztinát. Közülük ketten 1969-ben, ketten 1970-ben születtek.

— Ezek a gyerekek lelkesedésükkel, az Építőknél szerzett rendszeres és tervszerű edzés-

munka mellett — tekintve, hogy bajnokcsapatról van szó —, igen jó edzettségi állapotban kerültek hozzánk. Az edzéseken, amelyeket már én vezettem — mondja Rupnik Károly —, szemlátomást észrevehető volt, hogy az Építőkből átkerült játékosok lényegesen jobb edzettségi állapotban vannak, mint saját játékosaink.

— A csapat minőségileg változott — 4 játékos kiesett. Újra megkérdem, hogy ennek ellenére hogyan sikerült mégis feljutniuk?

— Azért is érdekes ez a kérdés, mert a 3., 4. helyen nálunk jobb csapat áll. Fiatalabb, szervezettebb, anyagilag jobban támogatott csapatok. Hogy mégis nekünk sikerült 2 pont előnnyel feljutnunk, az egyértelműen azokból a kiegyensúlyozott erőviszonyokból adódhat, hogy a mögöttünk álló csapatok körbeverték egymást. Ha azt mondom, hogy 20 pont volt a lehetőség a rájátszásban, mi 7 pontot szereztünk, akkor ez körülbelül 30 százalékos teljesítmény. Rivalisaink — elsősorban a Gödöllő és a Nagykánizsa — olyan pontokat veszítettek el, amelyeket mi megszereztünk, így az egymás elleni eredményeknél javunkra billent a mérleg. Ebben az eredményben benne van az is, hogy a Gödöllővel tudtunk egy döntetlent játszani, benne van az, hogy a Gödöllő kikapott Tatabányán és Veszprémben. Itt meg kell említenem, hogy a veszprémi csapat igen tisztességesen versenyzett végig a rájátszást, hiszen amikor minket megverték, már olyan nagy fölényrel vezettek a bajnokságon, hogy nemcsak a feljutásuk volt már bizonyos, hanem a bajnoki címük is. Ennek ellenére a rákövetkező fordulóban a Gödöllőt olyan harcban verte meg a veszprémi csapat, hogy a győztes gólt 30 másodperccel a mérkőzés befejezése előtt dobta. A Veszprémnek tehát a sportszerűsége is közrejátszott abban, hogy feljutottunk. Nyugodtan kikaphattak volna, és akkor a mi csapatunknak már nincs esélye, a Gödöllő élénk kerül.

— Köztudomású, hogy ön három éve nem foglalkozik kézilabdával az egyesületnél — mégis, hogyan esett önre a PSE választása?

— Talán azért, mert korábban foglalkoztam a kézilabdával és már hoztam fel a csapatot az első osztályba. Ezenkívül mint az országos kézilabda-szövetség edzőbizottságának a vezetője (oktatom a TF-en az edzőket) és mint a kézilabda tudósítója mégiscsak benne éltam a sportágban. Az egyesületnél az elmúlt három évben valóban nem foglalkoztam kézilabdával. Meg kell mondanom, ez a megbízás engem is meglepett, de valahogy természetesnek is vettem. Olyan helyzetben ugyanis, hogy az edző reggel nyolc óra körül félreáll, egy órával vizont edzés, két nap múlva pedig mérkőzés van, kézenfekvő, hogy engem bíznak meg. Egyúttal rehabilitálva érzem magam, úgy tekintem ugyanis, hogy megbízatásommal visszavonták azt az intézkedést, amellyel az egyesületnél távol tartották a kézilabdától.

— Úgy tudom, az Ön megbízása hamarosan lejár. Hogyan tovább?

— Igen. Abban állapodtunk meg az elnökkel, hogy a bajnokság végéig mindent megteszek azért, hogy ne essen szét a csapat, és bejusson az élvonalba. Úgy érzem, amit vállaltam teljesítettem is. Igaz, ehhez azonban többszörösen meg kellett erőszkölnöm magam, mert olyan engedményeket tettem, amelyek elveimmel ellenkeznek, de tudtam, hogy az eredményért meg kell tennem. Ab-

Luzsi Andrea góljai hiányozni fognak ...

... Bátorvitzkyné viszont megbízhatóan védi a kaput

ban a tudatban adtam fel elveimet, hogy a bajnokság végével megszűnik a megbízatásom. Így is búcsúztam el a lányoktól. Tovább nem tudom vállalni az edzőséget, hiszen 12 év kihagyás után — és azért 12 év, mert nem mindegy, hogy az ember heti 3 vagy 12 edzést tart —, a jelenlegi összetétellel, a mai körülmények között ez részemről badarság lenne.

— A csapatot erősíteni kellene, de a Postásba nem rohanok az élvonalbeli játékosok. Nincs saját tornacsarnokunk, idegenben kell edzéseket tartanunk. A jelenlegi albérlésben, az Építőknél, három edzésidőnk van: 8-tól 9-ig, 10,30-tól 12-ig és 13-tól 14,30-ig. Ezek az időszakok nem illeszkednek megfelelően, túlságosan nagyok a megszakítások. Ez a lehető legrosszabb, hiszen nincs meg a megfelelő pihenés, terhelés, pihenés szakasz, ez pedig alapfeltétele a formaidőzítésnek. Ilyen albérlési viszonyok között az egyesület nem vonzó, sőt saját nevelésű játékosainkat is rendszeresen elviszik tőlünk, jobb feltételeket tudnak nyújtani számukra.

Ha a jövőt nézzük, egy gondolat kívánkozik még ide. Az eddig elmondottakból már kiderült, hogy összejött egy lelkes, fejlődőképes fiatal gárda, amelyik azonban még nem csa-

pat. 2-3 évi kemény munka kell ahhoz, hogy csapatát kovácsolódjanak. Ilyen helyzetben, amilyenben most van a csapat, olyan ember kellene melléjük, aki még fel akarja magára hívni a figyelmet, aki még nem érezte munkájának, sportágának sikerét, aki adott esetben — kockázatot vállalva — olyan ösztönző megoldásokat tud találni, amelyek az embereket akkor is lekesítik, ha átmenetileg kudarcok érik őket. Ehhez megvan a megfelelő emberek, csak meg kell találni őket. 53 éves korban nem vállalhatom, hogy egy olyan csapatnak a kispadjáról üljek, amelyik eleve kudarcra van ítélve.

Rupnik Károlynak a fent leírt körülmények között sikerült a csapatot feljuttatnia az NB I-be, ami egyértelműen bizonyítja szakmai hozzáértését, pedagógiai érzékét és kapcsolatteremtő képességét. Gratulálunk az edzőnek, a csapatnak a teljesítményhez. Bízunk abban, hogy a mester továbbra is az együttes mellett marad — ha nem is edzőként — és mindent megtesz azért, hogy a csapat megtartsa kiharcolt helyét.

Ehhez kívánunk sok sikert és jó egészséget valamennyiüknek.

Fadgyas Ilona

A Debreceni Postaigazgató-ság Területi Szakszervezeti Bizottsága és a Postás SE június 10-én Debrecenben rendezte meg a már hagyományos Gali Károly atlétikai versenyt. Haj-

dú-Bihar, Szabolcs-Szatmár és Szolnok megyéből 11 szakszervezeti bizottságtól csaknem 140-en indultak a különböző

Taktikai megbeszélés

Evezős- és kajakoktatás

Postás dolgozók és gyermekeik részére, a római-parti postásüdülőnél,

Budapest III. ker., Kossuth Lajos üdülőpart 2.
Telefon: 805-017

Jelentkezés és részvétel:
kedden és csütörtökön 15.00—19.00 óra között

Oktatók: Makai Attila, Kovács József

Kellemes vízitúrázást, jó szórakozást kíván
A Postások Szakszervezetének
Társadalmi Testnevelési
és Tömegsport Bizottsága

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
MNB 218-98330-4116
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Kiadó Vállalat
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Felelős kiadó: KISS JENŐ vezérigazgató
Előfizetési díj egy évre: 36 Ft
89—1363. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701